

DE STEM VAN HET TEKEN

Even een ogenblik blijven staan, in de tegenwoordigheid van de Here. Laten we lezen uit Zijn Woord, in Exodus, het 4e hoofdstuk.

. . . Mozes antwoordde, en zei: Maar zie, zij zullen mij niet geloven, noch naar mijn stem horen; want zij zullen zeggen: De HERE is niet aan u verschenen.

En de HERE zei tot hem: Wat is dat in uw hand? . . . hij zei: Een staf.

En Hij zei: Werp hem op de grond. En hij wierp hem op de grond en hij werd een slang; en Mozes vluchtte ervoor.

En de HERE zei tot Mozes: Streck uw hand uit, en grijp hem bij de staart. En hij strekte zijn hand uit en vatte hem, en hij werd een staf in zijn hand.

Opdat zij mogen geloven, dat de HERE God van hun vaderen, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob, aan u verschenen is.

En de HERE zei verder tot hem: Steek nu uw hand in de boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem; en toen hij hem eruit getrokken had, zie, het was melaats . . . als sneeuw.

En hij zei: Steek uw hand weer in uw boezem. En hij stak zijn hand weer in zijn boezem, en trok hem eruit, van zijn boezem, en zie, hij was weer als zijn ander vlees geworden.

En het zal geschieden, als zij u niet zullen geloven, noch naar de stem van het eerste teken horen, dat zij de stem van het laatste teken zullen geloven.

En het zal geschieden, als zij u niet zullen geloven, deze twee tekenen, noch naar uw stem horen, dat gij van het water van de rivier zult nemen en het op het droge zult gieten; en het water dat gij uit de rivier hebt genomen, zal bloed worden op het droge.

² Laten we onze hoofden buigen voor gebed. Nu, hebt u een verzoek op deze avond dat u aan de Here zou willen bekendmaken; steek gewoon uw hand op en zeg: "Here, gedenk mij nu. Ik heb een nood."

³ Onze hemelse Vader, we naderen U opnieuw vanavond en beseffen dat terwijl wij onze hoofden naar het stof toe buigen van waaruit wij komen en, als U vertoeft, zullen we terugkeren naar het stof. Maar met een gezegende hoop van de belofte die

in Christus is dat al zij die in God zijn, zal Christus met Zich mee brengen. Wij—wij danken U voor deze heerlijke belofte. En ik bid, God, dat U elk van hen wilt gedenken die hun handen hebben opgestoken, de mijne ook, Here.

⁴ Ik bid vanavond dat, bij het sluiten van dit geloofsuur, dat U de mensen zo'n geloof zult geven vanavond dat de Here Jezus zo werkelijk zal zijn voor eenieder van ons dat er geen zwak persoon in ons midden zal zijn na vanavond. Moge iedere zondaar beseffen dat hij in de tegenwoordigheid van de Here Jezus is, en zich dan zal bekeren van zijn zonden, en zijn hart aan U geven en vervuld worden met de Geest, in deze laatste boze uren, zoals wij het zien als een enorme schaduw die de aarde bekruipt.

⁵ Wij bidden, God, om goddelijke leiding vanavond, voor het spreken en voor het horen. Moge de Heilige Geest de samenkomst nu nemen en het Brood des Levens breken voor eenieder van ons, zoals wij van node hebben, want wij vragen het in Zijn Naam. Amen.

U mag gaan zitten.

⁶ Ik vertrouw erop dat vanavond wij in staat zullen zijn om dat te bereiken wat we proberen de mensen te krijgen zien, de—de realiteit van geloof te hebben in God.

⁷ Nu, morgen namiddag om half drie — allen met gebedskaarten zullen voor worden gebeden. En dan om zeker te zijn dat niemand wordt uitgesloten zonder gebedskaarten. . . elke avond delen we wat gebedskaarten uit. En hij zal ze morgen weer uitdelen, rond . . . ik geloof rond half twee of zoiets, net voordat de samenkomst begint. En allen die wensen om voor gebeden te worden, iemand van uw geliefden, laat ze een gebedskaart komen halen. Ze zullen zeker—zeker welkom zijn om een gebedskaart te hebben. En we gaan . . .

⁸ Ik wil voor de mensen bidden door ze de handen op te leggen en voor ze te bidden. Nu, als uw geloof niet kan oprijzen in de tegenwoordigheid van de Here Jezus en Hem ontvangen als uw Genezer en u gewoon gelooft dat als we zouden bidden en u de handen opleggen, dat dát zou helpen — wel, we zijn hier uiteraard om alles te doen wat u maar verlangt.

⁹ De reden dat ik het tot laat, lang uitstelde, erop toeziende dat iedereen die ik kon, die zich zo kon opstellen en tot God komen op basis dáárvan. En we zijn niet met zo velen. Er is . . . Het gebouw is niet groot en dus hebben we niet al te veel mensen. En we kunnen morgenmiddag nemen en bidden voor allen die we hier hebben, de middag voor dat doel gebruiken, om te bidden voor de zieken.

¹⁰ En we zijn hier om alles te doen wat we kunnen om het leven voor u een beetje beter te helpen maken, de last te verlichten, in deze reis die we maken.

11 En dan, op elk moment dat iemand voelt dat—dat ze tot de Here Jezus zouden willen komen, ongeacht welk deel van de dienst plaatsvindt, komt u dan meteen. Wacht niet tot de altaaroproep is gedaan. Wacht niet tot de uitnodiging is gegeven. Komt u dan meteen, neem Christus aan en kom gelijk naar voren en belijdt Hem dan meteen. Want dat is ons hoofddoelstelling van hier te zijn, om zielen geboren te zien worden in het Koninkrijk van God.

12 En nu, morgen is het zondag, en er zal zondagsschool zijn, de kerken. De reden dat we onze diensten in de middag houden, op zondag, is zodat we geen enkele dienst onderbreken. Wij geloven dat elke Christen een—een thuisgemeente behoort te hebben waar ze naartoe gaan. Elke Christen behoort ergens met gelovigen samen te komen. En waar u ook samenkomt, dat is de gemeente.

13 Nu, als ik hier woonde, zou ik tot een van deze kerken hier behoren die deze voorgangers hier die samenwerken, vertegenwoordigen. Waarom? Omdat zij hier zijn en op het podium zitten om door alle mensen gezien te worden dat ze instemmen met wat er gebeurt. Zij geloven in dit soort bediening — goddelijke genezing, de doop van de Heilige Geest, enzovoort. Ze zijn hier en geven er getuigenis van. Zij waren degenen die mij uitnodigden om hier te komen, zodat de bediening die de Here mij heeft gegeven misschien hun gemeente zou kunnen helpen.

14 Nu, dat is een echte voorganger — die uitkijkt naar alle geestelijke voordelen die hij maar kan krijgen, van alles wat God doet, dat hij zijn best doet om zijn gemeente te helpen om verder te gaan voor God. Ik neem zeker mijn hoed af in bewondering voor een dergelijke voorganger.

15 En deze mannen moesten dat ook nog onder moeilijkheden doen. U kunt geloven dat dat waar is. Ze moesten het onder moeilijkheden doen. En ik—ik ben zeker dankbaar voor zulke grote mannen van God die bereid zijn hun plaats en hun post van plicht in te nemen op basis van hun overtuiging, en—en geloven. God zegene hen immer!

16 En ik ben er zeker van dat ze u goed zullen doen. Nu, als u hier een vreemdeling bent, ga na waar deze broeders hun kerken hebben, waar ze zijn. Bezoek ze morgen. Ze zullen speciale diensten hebben en er zijn hier predikers die in verschillende kerken zullen spreken en zoals het werd aangekondigd. Dus wees er morgen.

17 En dan, morgenmiddag, als u naar de afsluitdienst wil komen, zouden we zeker blij zijn u te hebben. Alle kerken, alle denominaties — het is voor iedereen. Iedereen is welkom: Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Pinksteren, Church of Christ,

Church of God, Katholiek, Orthodox Jood, atheïst, wat u ook bent. We zijn . . . U bent uitgenodigd.

“U zegt: ‘Atheïst?’” Jazeker.

¹⁸ Als een atheïst de samenkomst binnen zal komen, zitten en zich gedraagt, is hij net zo welkom als ieder ander. Ja. Iets . . . dat is waarvoor we hem hier willen hebben: zodat iets gedaan mag worden dat hem zou helpen zijn vergissing te zien, en tot de Here komt. Want wij . . . Uiteraard.

¹⁹ Hoevelen hebben ooit het kleine visioen gelezen dat het tijdschrift van de Christenzakenlieden publiceerde en ik geloof nog een paar andere tijdschriften . . . over *Vorbij het gordijn van de tijd kijken*? Nu, dat is waar, vriend. U kunt zich niet veroorloven dat te missen. Ik—ik ben sindsdien een ander mens geweest. Ik weet dat het echt is; dus ik—ik—ik vertrouw er gewoon op dat niemand van u die geweldige hemel die God voor gelovigen heeft, zal missen. Als u het mist, wat hebt u dan hier op aarde bereikt? Want u weet niet op welk tijdstip u deze wereld zult moeten verlaten. Maar u weet één ding: u zult haar wel zeker moeten verlaten. Dus, als dat waar is, zouden we dan niet allerdwaast zijn om—om te proberen te . . . zo . . . We kunnen het ons niet veroorloven om enig soort risico te nemen. Ziet u, onthoud gewoon: geloof Gods Woord en elke belofte daarin.

²⁰ Bedenk eens: wat veroorzaakte elke ziekte, elk hartzeer, elke dood, elke moeite, elk verdriet, dit kleine spastische kind, al deze dingen, kreupelen, blinden, elk ziekenhuis dat werd gebouwd? Omdat één persoon maar één klein deeltje van het Woord verkeerd geloofde. Dat was Eva. Satan bedekte het gewoon met een coating voor haar. Citeerde het niet, maar bedekte het met een laagje voor haar; zei: “Voorzeker . . . De Here is te goed.”

²¹ U hoort er vandaag zoveel over hoe God een goede God is. Hij is een goede God; maar bedenk: Hij is een God van heiligheid, een God Die zonde niet over het hoofd kan zien. De straf is ervoor betaald en u moet het accepteren op Zijn termen. En bedenk: Hij is een God van woede, een God van toorn. En u zult voor een boze God staan — niet alleen een God van goedheid en barmhartigheid. Vanavond is Hij uw Redder; die Dag is Hij uw Rechter.

²² Dus, wees er zeker van dat u niet één ding ongedaan laat, vriend. Het—het zal niet . . . Het loont zich niet. Ga—ga er niet zomaar lukraak mee om. Wees zeker, dubbel zeker, want u krijgt niet nog een kans. Dit is uw enige kans, terwijl u hier op aarde bent. Denk aan de rijke man en Lazarus.

²³ “Er is een grote kloof tussen u en hem, die geen mens ooit is overgestoken of ooit zal oversteken.” Ziet u? Wanneer—wanneer u sterft, is het daarmee gedaan. Ik weet dat mensen beweren dat ze u uit die plaatsen terug bidden, maar gelooft u het nooit. Dat is in tegenspraak met het Woord van God. Ziet u? “Waarheen de

boom helt, zo valt hij.” En Jezus zei Zelf “dat er een kloof was dat wanneer een mens stierf, en naar de hel ging, hij nooit naar de hemel kon komen. Geen mens heeft die ooit overgestoken en zou het ook nooit.” Dat maakt het vast wat mij betreft. Toen Jezus zei dat het daar ophield, was dat alles.

²⁴ Dus onthoud gewoon: nu is uw kans en vanavond zou misschien uw laatste kans kunnen zijn.

²⁵ Kon u ooit vatten wat er gaande is? Als u het maar kon zien! Ik hoop dat u niet denkt, dat, door zo te spreken, dat ik probeer u te beïnvloeden om naar een man te kijken of een of andere man te geloven. Dat doe ik niet, vriend. Ik probeer u ertoe te krijgen te geloven Wie het is in Wiens tegenwoordigheid we ons nu bevinden. Jezus Christus, dezelfde God Die u op die Dag zal oordelen, is hier Zichzelf aan het identificeren in uw aanwezigheid — precies datgene wat Hij beloofde dat Hij zou doen in deze laatste dagen.

²⁶ Ik denk dat broeder Price vanmorgen, bij het ontbijt, zo’n mooie illustratie gaf van hoe je bij een hoek komt en dan de hoek om te moeten. Heeft u daarvan genoten? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Jazeker. Het was heel, heel goed geplaats.

²⁷ Nu — dus onthoud: soms op de hoek, maar laten we onthouden: we moeten deze hoeken om. Ik predikte daar een keer over en noemde het: *Kruispunten*. We komen een kruispunt tegen, om de zoveel tijd; we moeten *deze* kant op en verschillende wegen om.

²⁸ Nu, vanavond, voor de komende paar minuten wil ik het onderwerp nemen van—van: *De stem van het teken*. En nu, onze scène opent zich vanavond in het boek Exodus; en de *exodus* betekent “eruit te komen; uitgebracht worden.” Nu, probeer zo goed mogelijk te luisteren.

²⁹ Ik zou graag een keer tot u willen prediken, u bent zo’n aardig gehoor, maar ik heb gewoon de stem niet. Slechts een kleine belasting erop, en ik weet wat het zou betekenen. Ik moet nu even rusten, ongeveer acht of tien dagen lang, voor ik de volgende samenkomst begin. Ziet u, het is niet alleen deze ene samenkomst hier. Het is samenkomst, dag na dag, week na week, maand na maand, jaar na jaar, ziet u, en u kunt het zich voorstellen.

³⁰ En denk aan al de keren, jaar na jaar: het is nooit één keer dat Hij ooit iets heeft gezegd dan wat perfect, precies de waarheid was; in alle talen, over de hele wereld, zeven keer. Ziet u? Niemand, nergens, kan zeggen dan dat het elke keer perfect, precies tot in de puntjes raak is geweest. Wanneer Hij zegt dat een bepaald iets zal gebeuren, gebeurde het precies op die wijze. Vertel het weken en maanden, en jaren zelfs vóór het gebeurt en het is altijd precies raak. Zonder ooit één keer te falen, en het zal ook nooit, want dat is God. Nu, ik kan falen als een mens. Kijk nooit naar mij als voorbeeld, want ik—ik ben net als u —

gewoon een zondaar, gered door genade. Maar dat is God, het bóvennatuurlijke, ziet u, Die Zichzelf identificeert. Hij hoeft dat niet te doen, maar Hij belofde dat Hij het zou doen.

³¹ Jezus genas opdat het het Woord zou mogen vervullen. Hij deed die dingen zodat het Woord van God vervuld zou worden.

³² Dat is waar Hij het vandaag voor doet, zodat het Woord vervuld zou mogen worden, dat ik u avond na avond geciteerd heb.

³³ Nu, merk op: dan, wanneer Zijn tegenwoordigheid nabij is, zeker brengt het emotie met zich mee. Zoals ik vanmorgen zei: “Alles zonder emotie is dood.” En elke religie waar er geen emotie bij zit, u kunt het maar beter begraven, die is dood. Het brengt emotie. Hij maakt ons levend. Maar wanneer we levend gemaakt worden, laten we niet vergeten: wat heeft ons levend gemaakt; wat deed het? Het is de tegenwoordigheid van de Heilige Geest, Jezus Christus in ons midden, Die Zich laat zien dat Hij leeft. Geen stoffelijk lichaam; wanneer die tijd. . . wanneer dat stoffelijke lichaam terugkeert uit de hemel, zal er geen tijd meer zijn. Dat is alles. En we weten dat we in—in de laatste dagen leven, wanneer deze dingen plaats zullen vinden.

Nu, God heeft eerder exodussen gehad. Er zijn . . .

³⁴ Alles loopt in een drie, bij God. God is volmaakt in drieën. De eerste komst van Christus, om Zijn Bruid te *verlossen*; de tweede komst van Christus, om Zijn Bruid te *ontvangen*; de derde komst van Christus, *met* Zijn Bruid, om te heersen in het millenium. Alles loopt in drieën.

³⁵ Nu, er waren, er zullen, drie exodussen zijn. Een ervan: God bracht ze *in* de ark, voor een exodus — een uittocht boven de aarde. De volgende keer bracht God ze *uit* Egypte. En de volgende keer neemt God ze *op*. In, uit, op! De volgende exodus is omhooggaan. We staan nu voor één: de tijd van omhoog te gaan.

³⁶ Net zoals een leven, doet hetzelfde. We komen binnen *in* het leven, we gaan *uit* het leven, staan *op* tot leven — precies hetzelfde. Dus we zijn . . .

³⁷ Ons tafereel opent zich vanavond bij exodus, en God stond op het punt Zijn natie te nemen.

³⁸ Israël is een natie. God handelt niet met Israël als een individu. Israël is een natie; heeft altijd met ze gehandeld. En in de laatste dagen, na de—de opname van de Gemeente, dan zal God Israël redden als een natie. Ze is nu in het thuisland, er klaar voor. En ze zullen gered worden — de Bijbel zegt: “Een natie zal in een dag geboren worden.” God handelt niet met Joden als één individu. Hij handelt met ze als een natie, Israël, altijd, omdat het Zijn natie is.

39 En hier staat Hij op het punt Zijn natie uit een natie te brengen, in een exodus — Zijn volk van een oordeel weg te brengen.

40 En dezelfde wateren die de wereld verdrongen, redden Noach. Ziet u? En dezelfde Heilige Geest Die de mensen vandaag verwerpen, zal de Gemeente ontvangen en haar opnemen, en oordeel brengen over het niet geloven ervan.

41 Jezus zei, toen zij Hem “Beëlzebub” noemden (met andere woorden was Hij een “waarzegger”) zij. . . Hij zei: “Ik zal u daarvoor vergeven,” (De Zoon des mensen — het offer was nog niet gebracht.) “maar wanneer de Heilige Geest is gekomen, om datzelfde te doen: één woord daartegen zal nooit vergeven worden in deze wereld noch in de wereld die komt.”

42 Het moet afgewezen worden; en dan slaat het oordeel daarna toe. Ziet u, het probleem is dat wij. . .

43 Het doet me denken aan een verhaal eens dat ik las over een oude zeeman, die terugkwam van de zee, en een—een jonge Engelse dichter was op weg naar de zee toe. En dus de dichter had veel over de zee geschreven, maar hij had haar nog nooit gezien; dus hij was onderweg ernaartoe. En de oude zeerot zei tegen hem, met zijn gedoofde pijp in zijn mond, zei: “Waar gaat gij heen, mijn goede man?”

44 Hij zei: “Ik ga naar de zee toe.” Zei: “Ik heb haar nog nooit gezien. Ik heb erover geschreven en wat anderen erover zeiden, maar,” zei, “o, ik ben zo ontroerd te weten dat ik de zee nader.” Hij zei: “O, om haar zoute pekewater te ruiken! Haar grote witte schuimkoppen op z’n hoogste punt te zien breken en de blauwe lucht die zichzelf weerspiegelt en de meeuwen te horen als ze overvliegen — o, ik ben al ontroerd bij de gedachte het te zien!”

45 De oude zeerot zei: “Ik werd er zestig jaar geleden op geboren; ik zie er niets zo prachtig aan.” Ziet u, hij had er zoveel van gezien tot het gewoon voor hem was geworden.

46 Nu, dat is wat er aan de hand is met de Pinksterkerk vandaag. Ze heeft zoveel van God gezien tot God gewoon voor ze is geworden. Laat het nooit zo gebeuren!

47 Hier niet lang geleden, in Louisville, Kentucky, waar ik vandaan kom, Jeffersonville, Indiana, het is er aan de overkant van de rivier van, liep er een dame in een goedkope winkel. En ze was. . . had een kleine jongen op haar arm en ze ging naar de toonbanken en begon hysterisch te worden. Ze zou iets oppakken, het aan de kleine jongen laten zien; hij zou daar gewoon zitten en staren. Ze zou naar een andere toonbank gaan en iets oppakken, het aan de kleine jongen tonen; hij zou alleen maar staren. En na een tijdje pakte ze een kleine bel op en begon ermee te klingelen en het jongetje bleef maar staren. En ze begon te schreeuwen en gooide haar handen omhoog. En de mensen in

het winkeltje keken naar haar; dus ze gingen naar haar toe om erachter te komen wat er aan de hand was.

48 Ze zei: “Ik heb . . . Mijn kleine jongen,” zei, “hij is maar drie jaar oud.” En zei: “Ik . . . Ineens, ongeveer een jaar geleden, begon hij gewoon te zitten en in de ruimte te staren.” En zei: “Ik— ik bracht hem naar de dokter,” en zei, “en de dokter schreef bepaalde behandelingen en dingen voor.” En zei: “En de dokter vertelde me vandaag dat hij dacht dat hij beter was. Maar,” zei, “hij is niet beter.” Zei: “Ik heb alles voor hem geschud wat de aandacht zou moeten trekken van een kleine jongen van zijn leeftijd. Alles wat de aandacht van een klein kind van zijn leeftijd aan zou trekken, ik heb het voor hem geschud, en hij zit gewoon maar in de ruimte te staren.” Zei: “Hij is niets beter.”

49 Dat is zo ongeveer als de Pinkstergemeente. God heeft elke gave in de Bijbel voor ze geschud en ze zitten nog steeds in de ruimte te staren, net alsof het iets verkeerd was. Het wordt tijd dat we wakker werden, vrienden, voor het te laat wordt. Bedenk: God schudt die gaven niet tenzij Hij uw aandacht probeert te trekken.

God was bezig een natie uit een natie te brengen.

50 Precies zoals Hij nu doet, gaat een Bruid uit een kerk halen, het overblijfsel van het zaad van de vrouw achterlatend. De Uitverkorenen zullen uit de kerk worden gehaald. De kerk in het natuurlijk zal hier blijven tijdens de verdrukking. Dat *uitverkorenen* wordt soms “de verkozenen,” genoemd, “verkorenen, het overblijfsel.”

51 Laten we kijken hoe Hij het toen deed, want Hij verandert nooit Zijn manier van dingen doen. God heeft één manier om dingen te doen en dat is de wijze waarop Hij het doet, en dat is de juiste wijze, altijd. Zie hoe Hij het deed, en de wijze waarop Hij het deed, en dan kunnen we een glimp van dit krijgen.

52 Nu, ik ben een typoloog, zeker. Ik heb geen opleiding. Ik moet terugkijken en zien wat Hij dan deed. En er wordt ons geleerd “dat het Oude Testament een schaduw was van de dingen die komen zullen.” Dus als ik hier keek en nooit mijn hand had gezien, en ik de schaduw van mijn hand zag, en ik had vijf vingers, zou ik een goed idee hebben dat wanneer mijn hand daar kwam dat ik vijf vingers had. Dus wat met hen gebeurde, waren voorbeelden, van hoe God dingen doet, de wijze waarop Hij het doet, nu.

53 En de wijze waarop Hij het doet: Hij wijkt daar nooit vanaf. Elke keer, door de Bijbel heen, verandert Hij nooit Zijn wijze van dingen doen. Voortdurend hetzelfde, want Zijn eerste wijze van het te doen is de perfecte wijze. Want, Hij kon geen andere wijze hebben, want Hij is perfect; en Hij . . . al Zijn wegen zijn perfect. Let op hoe Hij het deed.

54 Mozes was geroepen en voorbestemd om deze taak op zich te nemen die hij, die hij had—die hij had aangenomen. God. . .

55 Nu, ik denk, als u het mij niet kwalijk neemt. . . En ik zeg dit niet overhaast. Ik zeg alleen, op dit podium, dat ik niets weet en niets anders wil weten dan God. Nu, ik denk dat het daar is waar onze Spade Regen-broeders in de war zijn geraakt; ziet u, ze leggen de handen op elkaar en maken ze profeten enzovoort. Nu, dat is niet Schriftuurlijk. “Gaven en roepingen zijn onberouwelijk.” U wordt geboren wat u ook bent. U bent vanaf het begin wat u bent.

56 Kijk naar die Farizeeërs in de dagen van weleer. Ze hadden slechts een klein beetje licht, want ze konden. . . hadden de wet en ze leefden bij de wet, maar diep in hun hart was het zo zwart als het maar kon zijn.

57 En daar was een kleine vrouw, een prostituee — haar voor- . . . het leven *hier* voorheen was zo zwart als het maar kon zijn, ze had een slechte reputatie, maar diep in haar hart was ze voorbestemd tot Leven.

58 En dan toen Jezus, het Woord, op het toneel verscheen, zeiden die Farizeeën: “Deze man is Beëlzebub.” Wat deed het? Het verduisterde het beetje licht dat ze hadden.

59 Jezus zei: “Gij zijt van uw vader, de duivel, en zijn werken doet gij.”

60 Maar toen deze kleine, vuile vrouw kwam, en zij het Woord van God zag, kende ze het. Ze leefde er niet naar, maar ze kende het. En zodra het tot haar sprak, zei ze: “Ik bemerk dat U een Profeet bent.” En Hij. . . Zij zei: “Ik weet dat de Messias dit zal doen.”

En Hij zei: “Ik ben Hem.”

61 Wat deed het? Het reinigde de zwartheid en maakte het allemaal wit. Waarom? Er lag daar een zaad, een voorbestemd zaad, dat in de . . . Het was Gods gedachte, vóór de grondlegging van de wereld.

62 Er is slechts één vorm van eeuwig leven. Als u eeuwig leven hebt, dan was u zelf in Gods gedachten voordat de wereld werd geschapen. U bent een attribuut van Zijn gedachten, want eeuwig is nooit begonnen en kan nooit eindigen. U bent een deel van Gods bestel, altijd. Het reflecteert zich gewoon. Het is nu in wording. Ze hebben nog één beeld te ontwikkelen, dat is de dood, dan wordt het negatief positief, dan bent u in de Bruid en met Christus, zoals Hij dacht. Zoals man en vrouw vandaag, zo zullen God, Christus en de Gemeente hetzelfde zijn. Nu, de uitverkorenen, geroepenen!

Mozes werd als “een schoon kind” geboren.

63 De Bijbel zei: dat — één van de profeten, Jeremia — God zei: “Voordat u zelfs in uw moeders schoot werd gevormd, verordeneerde Ik u als een profeet tot de natie.”

64 Johannes de Doper: wel, hij werd geïdentificeerd in de Schrift. Jesaja, zeventhonderdendertien jaar voor zijn komst, zei: “Hij is de stem van iemand die in de woestijn roept: ‘Bereid de weg van de Heer!’” En ongeveer vierhonderd jaar voor zijn verschijning, opnieuw, ontdekken we dat Maleachi zei: “Zie, Ik zend Mijn boodschapper voor Mijn aangezicht uit om de weg voor de Heer te bereiden.”

65 Ziet u, hij was voor-verordeneerd. En zo waren al die bedieningen van God, als zij van God geroepen zijn.

66 Als ze erin opgeleid zijn, is het alleen maar kanonnenvoer, ziet u, het kan niets zijn. Als het een inkomen is, dan verkoopt u uw geboorterechten voor een inkomen, u zult een compromis sluiten, om met een organisatie of een of andere groep te gaan. Maar als het van God is, zult u bij dat Woord blijven staan wat er ook moge gebeuren, omdat u geboren werd om erbij te blijven staan.

67 Mozes, niemand anders kon zijn plaats innemen. Niemand anders kon de taak doen. Hij was verordeneerd om het te doen.

68 En broeders, zuster, als u eeuwig leven hebt, werd u verordeneerd om een bepaald iets te doen. Misschien een goede huisvrouw, misschien iets anders, maar niemand kan uw plaats innemen. God heeft u een plaats bereid. Probeer niet iemand anders z'n plaats in te nemen. Dat is vleeselijke nabootsing, zie — laat zien dat er iets verkeerd met u is. Wees wat u bent, juist ja. Wees niet wat anders.

69 Nu, nu ontdekken we dat God Mozes de tekenen gaf om aanspraken en roepingen te bewijzen.

70 En elk waar teken, elk waar teken, dat door God gezonden is, de . . . heeft een stem erachter. Nu, faal niet. Dit is mijn laatste les hierover, zie. Elk waar teken . . . Nu, we hebben tekenen die niet van God zijn; Satan kan bijna alles nabootsen wat er is. Maar een waar teken, van God gezonden, heeft de stem van God achter zich.

71 God zei tegen Mozes: “Als ze de stem van het eerste teken niet zullen geloven, doe dan dit andere teken voor hen. En dan als ze dat niet zullen horen, neem gewoon water en giet het op de grond.” En dat was een teken dat ze daar gedrenkt zouden worden, in hun eigen bloed.

72 Merk op, en evenals Hij zei: “Schudt het stof van uw voeten af. Het zal verdraaglijker zijn voor Sodom en Gomorra die dag dan het zal zijn voor die stad die u verwerpt.”

73 Nu, we *spelen* geen kerk, dit *is* de Gemeente. Christus is de Gemeente. Wij zijn in Christus. Het mystieke lichaam van

Christus, we worden erin geboren. U kunt zich er niet bij aansluiten.

⁷⁴ Ik ben al bijna vijfenvijftig jaar in de Branham familie en ze hebben me nooit gevraagd om me bij de familie aan te sluiten. Ik werd als een Branham geboren.

⁷⁵ En dat is de wijze waarop u een Christen bent. U wordt geboren als Christen, niet erbij aangesloten. U wordt erin geboren. Iedereen is bang voor de geboorte. Ze hebben een mooie schone manier van even een hand te nemen of een kaartje te tekenen of zout strooien met wat water erin. Dat is niet de geboorte. Een geboorte is iets akeligs. Een geboorte is een—een vreselijk iets. Het maakt me niet uit of het in een varkensstal is of een—of een schuur of in een roze versierde ziekenhuiskamer; een geboorte is een knoeiboel, en het maakt een knoeiboel van u. U wilt niet opgeven, u wilt *dit, dat* of het *andere* niet, maar de tranen zullen de verf van uw gezicht af wassen en u tot een ander mens maken. Als u wedergeboren wordt, zal het een knoeiboel van u maken, maar u zult voortkomen als een nieuw schepsel. Ziet u? Ze willen dat niet. Ze willen een gemakkelijke weg, weet u, en er is geen gemakkelijke weg. Zoals het lied, zei hij: “Ik zal de weg nemen met de verachte weinigen van de Here.” Hij wil geen broeikasplant zijn.

Elk waarachtige teken van God wordt gevolgd door de stem van God.

⁷⁶ Nu, als een man een teken geeft, in een land, of op welk moment dan ook, en die stem die hij erachter spreekt is niet het Woord van God, let er dan op, geloof het niet. Als een of andere oude school, als een man opstaat en zegt . . . een teken van God toont, en de leer van de man dan dezelfde oude theologie is die u al deze jaren hebt gehad, heeft God dat teken nooit gezonden. Kijk terug in de Schrift en zie of het zo was. Onderzoek de Schrift. Komt de man terug en zegt: “Nu, we willen ons *hier* allemaal bij aansluiten. Het is een oude gevestigde zaak geweest.” Geloof dat niet. We zullen daar over een paar minuten op ingaan, zie. Nee, geloof dat niet.

⁷⁷ God betuigt altijd Zijn tekenen. Teken van God spreekt altijd Gods stem.

⁷⁸ En als het dezelfde oude school is die u hebt gehad, waarom zou Hij dan een teken geven? U zit er al in. Hij probeert u naar die hoek te krijgen. Stopteken! Rustig aan! Kijk waar u heen gaat! U zult verongelukken bij de hoek als u niet uitkijkt. Er is een scherpe bocht, en er staat altijd een wegbord voordat u deze bocht maakt om te voorkomen dat u verongelukt. Een goede wegenbouwers plaatsen wegborden. En wij reizen op een weg naar de heerlijkheid. En als het teken dezelfde oude zaak uitdrukt, was het niet van God.

79 God geeft tekenen om de aandacht van Zijn volk te trekken. Tekenen zijn bedoeld om de aandacht van Gods volk te trekken, Gods tekenen zijn dat. Gods tekenen worden gegeven om de aandacht van Gods volk te trekken.

80 Nu, hier was de brandende braamstruik het teken om de aandacht van de profeet te trekken, proberend. . . want de profeet was van God weggelopen, en God gaf het brandende braamstruik als teken. En hij zag dit vreemde teken; hij zei: "Ik zal erheen gaan om te zien wat dit vreemde teken is, dat een—een struik in brand staat en niet verteerd wordt." Nu, God was bezig de aandacht te trekken van zijn weggelopen profeet. Hij had een andere kunnen krijgen, maar Hij had Mozes voor deze taak bestemd en niemand anders zal zijn plaats innemen.

81 Tijdens de reis probeerden een paar andere kerels het te doen, weet u. Dathan stond op en wilde er een organisatie van maken. God zei tegen Mozes: "Scheid u af. Ik zal ze gewoon verzwelgen." Ziet u?

82 God handelt met een individu. Ziet u? Nu, merk dit op. Hij probeerde de aandacht van de profeet te trekken om de profeet op zijn juiste plaats te krijgen, ziet u, en Hij gaf het brandende braamstruik-teken.

83 En let op: de stem die het teken volgde was een Schriftuurlijke stem. "Ik heb het geschrei van Mijn volk gehoord, en hun gekerm, vanwege de drijvers, en Ik herinner Mij Mijn belofte." Amen. Dat maakt het vast. "Ik herinner Mij de belofte." Dat was een Schriftuurlijke stem. "En Ik zend u erheen. Ik ben neergekomen om ze te bevrijden en Ik zend u."

84 Denk eraan, God doet niets buiten de mens om. Weet u dat? Dat is wat de mensen doet struikelen. Ziet u?

85 Dat is wat ze deed struikelen over Jezus. Ze zeiden: "U bent een Man, en maakt uzelf God." Hij was God, maar ze konden het niet begrijpen. "Wel, U gewoon als Man."

86 Hij zei: "Wel, u noemt de profeten 'goden' en uw wet erkende het. En als u hen 'goden' noemt tot wie het Woord van God kwam, hoe kunt u Mij veroordelen wanneer Ik zeg dat Ik de Zoon van God ben?"

87 Ziet u, tekenen, om de aandacht te trekken. En onthoud, als de aandacht wordt getrokken en het is dezelfde oude lijn, is het niet God.

88 Maar God probeert nu de aandacht van de profeet te trekken en Hij geeft hem een teken en de stem die op het teken volgde was een Schriftuurlijke stem. "Ik heb de mensen gezien. Ik heb hun geschrei gehoord. Ik herinner Mij Mijn belofte."

89 Nu, God gaat spreken door Zijn beloofde Woord. Hij moet Zijn profeet sturen, want het Woord komt tot de profeet. De Bijbel zei, God zei Zelf "dat Hij niets doet, totdat Hij het eerst

aan Zijn dienstknechten, de profeten, openbaart.” Ziet u? En dan wordt het teken gegeven, en de Schrift wordt geïdentificeerd; dat is de stem van het teken.

⁹⁰ Ziet u de stem van het teken van Mozes? Eerst . . . het teken was de brandende braamstruik; de stem was de Schrift.

⁹¹ Mozes nam dat als Zijn teken en ging naar Egypte toe en deed het teken dat God hem vertelde; en het teken had een stem en de mensen geloofden en daar kwamen ze eruit. En zolang ze marcheerden, deden ze het goed; maar toen ze tegen de stem begonnen te mopperen, toen stopten ze.

⁹² Denk eraan, Israël was op reis. Weet u hoe ver ze kwamen? Ze zouden . . . Ze hadden maar veertig mijl, en deden er ongeveer veertig jaar over. Waarom? Het was omdat ze tegen de stem begonnen te murmureren die het teken had voortgebracht. Zij beseften maar nauwelijks toen ze daar op de oevers juichten en in de Geest dansten en Mozes in de Geest zong dat ze nog maar een paar dagen verwijderd waren. Maar ze begonnen te murmureren en wilden iets anders doen; en ze bleven veertig jaar in de woestijn en kwamen daardoor om, dat is juist, omdat zij niet geloofden. God zei: “Ze spreken u niet tegen, Mozes. Ze spreken Mij tegen.” Dat was Gods stem, niet die van Mozes.

⁹³ Nu, let op: Jehova gaat spreken door Zijn beloofde Woord, dus moet Hij Zijn profeten sturen. Dat, als u dat wilt lezen, dat staat in Genesis 15:16. We ontdekken dat God tegen Abraham zei: “Uw zaad zal in dit vreemde land verblijven en Ik zal ze eruit halen door een machtige hand. De ongerechtigheid van de Amoriëten is nog niet vervuld.” Al Zijn beloften die Hij gaf, hier trekt Hij de aandacht van de profeet aan door een brandende braamstruik.

⁹⁴ Nu, als de brandende braamstruik had gezegd: “Mozes, God is God.”

“Ja, dat geloof ik.”

⁹⁵ “O, u doet het goed, Mozes, ga gewoon zo door. U hebt een fijne vrouw getrouwd, ze is een prachtig kind. U hebt echt een fijne zoon! Glorie aan God!” Dat is dezelfde oude school. Ziet u?

⁹⁶ Maar Hij stond op het punt om iets te doen, dus moest Hij de aandacht van de man trekken. En Hij gaf de man twee tekens om te doen en zei “dat elk teken een stem had.” Dat bewijst dat het zo is. Let nu op wat die stemmen spraken, zelfs schepping. Jehova was nu klaar om te spreken.

⁹⁷ Ook, de komst van een profeet is een teken. Wist u dat? De komst van een profeet, voor het tijdperk, is een teken.

⁹⁸ Nu, ik bedoel niet een doctor in de godgeleerdheid. Ik bedoel niet een trouwe voorganger, een goed mens. Die zijn prima. Ze zijn Gods dienstknechten.

⁹⁹ Maar een profeet is een teken. De Bijbel zegt dat hier. En waar is het het teken van? Het is een teken dat Zijn Woord op het punt staat te vervullen . . . vervuld te worden door de stem van het teken van deze profeet.

¹⁰⁰ Let op: de komst van een profeet is een waarschuwingsteken van naderend oordeel. Wist u dat? Oordeel staat klaar om toe te slaan, als er een profeet in het land is.

¹⁰¹ Bedenk: hij moet zeker eerst worden betuigd, door God en het Woord voor die dag, en dan doet hij het teken. En let dan op dat teken, wat hij voorzegt. Hij zei: “Als het geschiedt, hoor dan naar hem.” Numeri 12:6. “Als het niet geschiedt, vergeet het.” Het moet een Schriftuurlijk teken zijn dat Hij geeft.

¹⁰² En wat Hij de ene keer als een teken geeft, als Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, geeft Hij het steeds weer hetzelfde. “Het Woord van de Heer kwam tot de profeten.” Zij waren het Woord. En toen Jezus kwam, was Hij het Woord. En het Woord onderscheidde de gedachten en overleggingen van het hart, voortdurend, steeds maar weer. Let nu op.

¹⁰³ De komst van deze profeet geeft het teken dat “oordeel nabij is” — altijd.

¹⁰⁴ Laten we even een paar minuten stoppen. Ik zal het niet te lang maken. Laten we nu even een paar nagaan voor zo'n tien minuten. En, de rest van de boodschap, liever, voor tien minuten.

¹⁰⁵ Noach, een profeet op het land—in het land, een teken van het komende oordeel. Mozes, een profeet in het land, het teken van een komend oordeel. Elia, profeet in het land, teken van komend oordeel. Johannes, een profeet in het land, een teken van komend oordeel, voor Israël; zij werden absoluut afgesneden.

¹⁰⁶ Let op: teken! Wat doet het teken? Het teken is om de aandacht aan te trekken en de uitverkorenen gereed te maken en uit de weg te nemen voordat oordeel toeslaat. Dat is wat Noach deed: maakte de uitverkorenen klaar. De rest van ze — en wat doet het? Het teken, en de stem van het teken, veroordelen de ongelovige en maakt hem klaar voor het oordeel. Het maakt de uitverkorenen klaar voor de ontsnapping. Dat is wat een teken is. Dat is waar tekenen voor gegeven worden, voor het komende oordeel. Aan de uitverkorenen, zij zien het.

¹⁰⁷ Zoals de kleine vrouw, met een rein hart en een verontreinigd lichaam; en de Farizeeër, met een rein lichaam en een verontreinigd hart. Het veroordeelde de ene en redt de andere.

¹⁰⁸ En precies de oordelen die Mozes redden, veroordeelden de wereld; zijn prediken.

¹⁰⁹ Het maakt de uitverkorenen klaar. Waar zijn de uitverkorenen klaar voor? Wanneer ze een door God gezonden teken zien, kijken ze terug in de Schrift om te zien of dat daar

hoort te zijn. “Ja, hier is het.” Wat is het? Naderend oordeel. Dan luisteren de uitverkorenen naar de stem.

¹¹⁰ Maar degenen die niet uitverkoren zijn, negeren het en zeggen: “Onzin. Ga door! We zullen dezelfde oude school nemen.” Ziet u? Dat is hoe ze deden in de dagen van Luther. Dat is hoe ze deden in de dagen van Wesley. Dat is hoe ze—ze nu doen, hoe ze het altijd gedaan hebben.

¹¹¹ Maar het is een teken, en het heeft een stem die het teken volgt. En de stem wordt geïdentificeerd als een Schriftuurlijke stem. Nu, vergeet dat niet. Laat dat nu blijven doordringen want misschien zie ik u nooit weer.

¹¹² Ik wou dat ik een manier had dat ik hier ergens kon komen en al mijn broeders kon krijgen wanneer ze geen opwekkingen gaande hadden en een tent opzetten en er gewoon dag na dag zitten en het onderwijzen tot—tot het werkelijk doordrong. Maar Hij zou dat niet toestaan, denk ik. Ziet u, we zijn te dicht bij het einde. Ik geloof dat we nu aan het einde zijn.

¹¹³ In mijn boek, daarin, dat ik heb opgeschreven en bewaar. In 1933, op een morgen toen ik op het punt stond om naar de zondagsschool te gaan, een Baptistenzondagsschool waar ik voorganger was, kwam de Heilige Geest en toonde me door de tijd heen tot aan de eindtijd, en toonde me zeven dingen die zouden gebeuren. Ik schreef ze op. Het staat op oud vergeeld papier.

¹¹⁴ Vertelde me precies hoe Duitsland die Siegfriedlinie zou bouwen, en hoe de Amerikanen daar een grote nederlaag zouden incasseren, elf jaar voordat de—de linie ooit werd gebouwd.

¹¹⁵ Zei hoe Mussolini zou opstaan en hoe hij naar Ethiopië zou gaan, en hoe Ethiopië “voor zijn voeten zou vallen.” En hij schandelijk zou sterven, ondersteboven gekeerd, en zijn eigen volk op hem zou spugen.

¹¹⁶ En ik zei: “Er zijn drie ismen: communisme, fascisme en nazisme. Ze zullen allemaal opgaan, uit Rusland, in het communisme.” En dat zal Katholicisme vernietigen. Kijk of dat niet zo gebeurt!

¹¹⁷ Ik zei: “Er zal zo’n vooruitgang plaatsvinden!” Ik zei: “Ik zie auto’s die eruitzien als een ei door de straat rijden. Er zijn auto’s die over de wegen rijden met een of andere soort besturing dat ze het niet hoeven te sturen. Ik zag een Amerikaans gezin dammen achterin een auto.” Ze hebben de auto nu, als ze maar de wegen hadden om hem erop te zetten. De kleine Volkswagen is een perfect ei, precies, en het is . . . al de andere auto’s. Kunt u zich indenken, in 1933, hoe de auto’s eruitzagen, in vergelijking met nu?

¹¹⁸ En toen voorspelde het opnieuw, dat, vrouwen toe te staan om te stemmen, en wat ze zouden doen. En hoe dat dit land, als een type, zoals Israël, een land binnenkwam en de bewoners

verdreef en het land beërfdte. En de eerste paar koningen die ze hadden, David en Salomo, waren godvrezende koningen. Na een tijdje kregen ze een Achab op het toneel. Ze stemden hem erin. De kerel werd . . . kerk werd werelds. En wij hebben een Lincoln en een Washington gehad; kijk wat het vandaag is. Kijk waar we nu heen gaan. Waar is het volgende? We zijn bij de eindtijd.

¹¹⁹ En het is een teken in het natuurlijke, precies ja. Het maakt de uitverkorenen gereed en veroordeelt de ongelovige tot oordeel.

¹²⁰ “Als deze profeet een ware profeet is, en wat hij zegt geschiedt,” de Bijbel zei in Numeri 12:6 “luister naar zijn waarschuwing, want het is betuigd, het is niet de man.” Een—een profeet is een mens. Maar de stem van het bovennatuurlijke teken, is het een Schriftuurlijke stem, is het betuigd, dan is het een waarschuwing.

¹²¹ De Bijbel werd geschreven door profeten, weet u nog. In II Petrus eveneens 1:21. En in Hebreëen 1:1 ook.

¹²² De Vuurkolom was voor Mozes het teken; de stem zou gaan spreken. De Vuurkolom gaf aan dat de stem zou gaan spreken. Dat is een teken: een Vuurkolom. U mensen zou zich dat moeten herinneren van Houston, niet lang geleden.

¹²³ Mozes, een profeet, teken aan Israëel dat de belofte zowat op het punt stond om vervuld te worden. Toen Mozes naar beneden kwam en het teken van een profeet deed, wisten ze op dat moment dat hij hen bijeen zou vergaderen.

¹²⁴ Hoe volmaakt is Gods Woord in orde: elke keer hetzelfde. Zelfs zoals ik gisteravond zei: hoe de Urim Thummim en alles altijd aan God heeft beantwoord.

¹²⁵ Laten we nogmaals even een ogenblik een profeet nemen: Jona. Ik had het eerste hoofdstuk van Jona hier opgeschreven, het eerste hoofdstuk hier van zijn profetie. Jona, die uit de buik van de walvis kwam, was een teken. Ziet u, de mensen waren heidenen. Ze aanbaden de goden van de zee, en hun zeegod was een walvis.

¹²⁶ Nu, vele mensen proberen Jona te veroordelen. Ik nam het altijd op voor Jona. Jona was niet buiten de wil van de Here. “De voetstappen van de rechtvaardigen worden door de Here verordineerd.” Wij zeggen graag: “Hij is een Jona.” Maar laten we het voor een keer gewoon nemen voor zijn . . . voor wat het waard is. Ik weet dat hij naar Ninevé moest gaan, maar God moest hem dat schip naar Tarsis laten nemen. En Hij liet de moeilijkheden op zee opkomen.

¹²⁷ Jona zei: “Bind mijn handen en voeten vast. Ik ben degene in de moeilijkheden, degene die het veroorzaakte.” En gooiden hem overboord. En een vis zwom door het water, een heel grote vis, die

Jona opslokte. Ik weet dat dat moeilijk is voor de wetenschap om te geloven.

¹²⁸ Hier niet lang geleden in Louisville, Kentucky, ongeveer tien jaar geleden, hadden ze een walvis op een platte goederenwagon liggen. En er was een kleine Ricky daar, die meer intelligentie had dan hij kon beheersen. Hij probeerde de Bijbel een leugen te doen vertellen. Hij zei: “Weet u, u hoort dat oude Bijbelse gezegde, dat de walvis Jona opslokte.” Hij zei: “Kijk: u zou geen bal door zijn keel kunnen krijgen, het was zo klein. Hoe zou een volwassen man in zijn buik kunnen komen?” Zei: “Ziet u, het is gewoon een oud gezegde zoals de Bijbel er vol van staat.”

¹²⁹ Dat was te veel voor mijn—mijn denken. Ik zei: “Meneer, ik zou daar graag iets op willen zeggen.”

Zei: “Wat hebt u te zeggen?”

¹³⁰ Ik zei: “Zie je, je hebt de Bijbel niet juist gelezen.” Ik zei: “De Bijbel zei dat dit een bijzondere walvis was. ‘God bereidde een grote vis.’ Deze was een speciaal gebouwde om hem op te slokken, dat liet hem het inslikken! Het was geen gewone vis. God ging iets ongewoons doen, dus nam Hij een ongewone vis.” Ziet u? Hij zei er toen niets meer over. Dus het . . . God had iets speciaals.

¹³¹ Zoals een klein meisje eens die van de tabernakel kwam; haar kleine haar naar achteren gekamd en glad genoeg tot haar gezichtje eruitzag als een gepelde ui. Ze was, had alleen een Bijbel, liep terug.

¹³² Deze oude man met de naam Jim Dorsey, woonde in Utica. Hij was een ongelovige, een oude soldaat, en—en hij geloofde niet in God. En hij zei: “Waar ga je naartoe, jongedame?”

Ze zei: “Ik ga naar huis, meneer.”

Zei: “Wat is dat dat je onder je arm draagt?”

Ze zei: “Het is een Bijbel.”

Zei: “Dat geloof je toch niet?” En hij . . .

Zei: “Ja, ik geloof het, meneer.”

¹³³ En zei: “Geloof jij dat verhaal daarin over de walvis die Jona opslokte?”

Zei: “Wel zeker, ik geloof elk Woord ervan.”

¹³⁴ Hij zei: “Hoe ga je het op enige wijze bewijzen anders dan door geloof, wat jij geloof noemt?”

“Wel,” zei ze, “wanneer ik in de hemel kom zal ik het Jona vragen.” Ziet u?

Hij zei: “Wat dan als hij daar niet is?”

¹³⁵ Ze zei: “Dan zult ú het hem moeten vragen.” Dus ik dacht dat dat een aardig goed antwoord was om de zaak recht te zetten. Dus, ik denk dat zo ongeveer klopt.

¹³⁶ Als de Bijbel zei dat Jona de walvis opslokte, zou ik het geloven. Hij zou het kunnen voorbereiden. Wat God heeft gezegd, is God in staat uit te voeren, en Hij houdt Zich altijd aan Zijn Woord. Dus Jona, we lachen om hem . . .

¹³⁷ Maar is het u ooit opgevallen? Een vis, wanneer hij zwemt, jaagt hij op zijn voedsel. En dan, wanneer hij eet, gaat hij regelrecht naar de bodem en laat zijn kleine vinnen op de bodem rusten. Voer uw goudvissen en kijk wat er gebeurt. Ze krijgen hun buikje vol, dan gaan ze naar beneden en zetten hun vinnen tegen de bodem en liggen daar en doen het rustig aan.

¹³⁸ Welnu, deze grote toebereide vis kwam langs en slokte deze profeet op. En hij daalde af naar de bodem van de zee, en misschien was het daar wel veertig vadem diep. Hij ging helemaal naar beneden om zich uit te rusten op de bodem van de zee.

¹³⁹ Nu, we denken altijd aan Jona. En iedereen zegt: “Nu, er werd voor mij gebeden, maar mijn hand is niets beter. Er werd voor mij gebeden, maar ik voel me niets beter.” Roep nooit iets tegen Jona.

¹⁴⁰ Kijk nu naar de symptomen die hij had. Nu, in de eerste plaats bevond hij zich op een stormachtige zee, en hij was uit de koers waarop God hem had gestuurd. Zijn handen en voeten waren gebonden. Hij werd in een stormachtige, woeste zee gegooid, en een walvis slikte hem in, en ging regelrecht naar de bodem van de zee. En hij lag daar in het braaksel, in de buik van de walvis, zeewier om zijn nek. En als hij *deze* kant op keek, was het de buik van een walvis. Keek hij *die* kant op, was het de buik van de walvis. Overal waar hij heen keek, was het de buik van de walvis. Als u het over een hoop symptomen hebt, hij had het misschien. Maar weet u wat hij zei? Hij zei: “Het zijn valse ijdelheden. Ik zal er niet meer naar kijken, maar nog eenmaal zal ik naar Uw heilige tempel kijken.”

¹⁴¹ Want Salomo, een natuurlijke mens van de aarde, die bij de inwijding van een tempel bad, zei: “Here, als Uw volk ergens in moeite is en naar deze heilige plaats kijkt, hoor dan van de hemel.”

¹⁴² En Jona had vertrouwen in wat Salomo had gebeden. En God verlostte hem uit de walvis, na drie dagen en nachten. Misschien heeft Hij daar wel een zuurstoftent gezet. Ik weet niet wat Hij deed, maar Hij hield hem drie dagen en nachten in leven volgens het Woord. En het Woord is juist.

¹⁴³ Wel, als Jona onder *díé* omstandigheden weer kon kijken naar de tabernakel die een mens maakte, hoeveel te meer zouden u en ik vanavond moeten kijken naar de Tempel waar Jezus staat aan de rechterhand van de Majesteit, met Zijn eigen Bloed, voorspraak doende op onze belijdenis, op *ónze* kleine symptomen! Veroordeel Jona niet en dan kijken naar wat er mis

met u is. Kijk naar de belofte: “God zei het!” Als u de kinderen van Abraham bent: “God zei het!” Hij deed de belofte en dat maakt het vast.

¹⁴⁴ Merk op: al de mensen waren buiten aan het vissen, en haalden hun netten binnen en zo meer. Na een tijdje kwam de zeegod naar boven, de walvis, en raaste naar de oever. Iedereen viel op zijn knieën. God weet hoe hij de dingen moet doen. En hij kwam tegen de oever aan en stak zijn tong uit; en toen hij dat deed, kwam hier de profeet regelrecht uit de mond van de walvis wandelen. De profeet! De god spuugde de profeet regelrecht op de oever uit. Geen wonder dat ze zich bekeerden. Ziet u?

¹⁴⁵ Dat was een teken. Jona die door de walvis werd uitgeleverd, was een teken. Wat deed hij? Dat was een teken van God. Wat zei de stem? “Bekeer u of kom om, in veertig dagen.” Gods teken; Gods stem! Altijd wanneer God een teken zendt, zendt Hij Zijn stem achter dat teken. Merk op: “Bekeert u of binnen veertig dagen zal deze hele stad omkomen.”

¹⁴⁶ Het verschijnen van Johannes, de profeet, na vierhonderd jaar zonder een profeet; het teken, na vierhonderd jaar, toen hij verscheen. Die kleine, losse tijd!

¹⁴⁷ Nu, als u geestelijk bent, zult u begrijpen wat ik zeg. Moge God uw begrip openen. Hoelang is het geweest?

¹⁴⁸ Vierhonderd jaar dat Israël zonder profeet was; de kerken waren zo in de war geraakt, en toen kwam hier Johannes op het toneel. Johannes was de profeet, een teken dat de Messias na hem zou spreken. Let op. Want Maleachi 3 zei: “Ik zal Mijn boodschapper voor Mijn aangezicht zenden om de weg te bereiden, het volk te bereiden.”

¹⁴⁹ Kijk naar Johannes, geen zelfzuchtigheid in hem. Hij nam nooit enige eer aan. Zij probeerden hem de Messias te noemen; maar hij zei: “Ik ben niet waardig Zijn schoenen te ontbinden.”

¹⁵⁰ Maar zodra Jezus verscheen, had Hij een teken: een Vuurkolom, een licht boven Hem, gelijk een duif die neerkwam, een stem die zei: “Dit is Mijn geliefde Zoon in Wie Ik Mijn welbehagen heb!”

¹⁵¹ Merk op; en Johannes zei onmiddellijk: “Hij moet toenemen. Ik moet minder worden.” Hij stelde de Gemeente voor aan Christus. Amen.

¹⁵² Er wordt ons verteld dat dat zich in de laatste dagen zal herhalen! Er zal een boodschap voortkomen die de Messias zal voorstellen aan de mensen. En het zal zodanig zijn dat ze versteld zullen staan zoals ze toen deden. Hij beloofde het. Het volgende hoofdstuk van Mattheüs . . . van Maleachi vertelt ons erover. Kijk.

¹⁵³ Ze vroegen ernaar. De aard van Johannes identificeerde hem in de geest van Elia. Let nu op de twee profeten.

¹⁵⁴ Nu, Elia was een man die opstond in de tijd van Israël, in een chaos.

¹⁵⁵ Ahab was koning. En al de vrouwen hadden Izebel nagedaan, en waarschijnlijk waterhoofd-kapsels en alles, waarschijnlijk zoals we vandaag de dag hebben. En allen waren achter Izebel gegaan. En de voorgangers vonden dat gewoon prima. “Laat ze met rust. Laat ze het doen.”

¹⁵⁶ En in die tijd wekte God een man op uit de woestijn, met de naam Elia. Wij weten niet eens waar hij vandaan kwam. Hij had geen school om hem te identificeren. Maar hij stond op, en hij veroordeelde dat hele gedoe. Hij veroordeelde de hele zaak.

¹⁵⁷ Als hij vandaag op het toneel zou komen, zou hij onze zaak ook veroordelen.

¹⁵⁸ Hij veroordeelde elke Izebel. En het. . . uiteindelijk was zij het die de profeet neerhaalde. Liep weg zoals Johannes, lag onder de jeneverbesstruik toen Izebel van plan was om hem te doden. Zij haatte hem.

¹⁵⁹ En dan ontdekken we dat toen Johannes kwam, ook weer uit de wildernis, een liefhebber van de wildernis, met een boodschap rechtstreeks aan moderne vrouwen, die gescheiden leefden en getrouwd en hertrouwd — hij hakte de zaak in stukken. Hij kwam niet van een school. Hij kwam van God, een man van God gezonden. En hij veroordeelde de moderne vrouwen, ging hard tegen hen in, en hij wond er geen doekjes om. Maar hij zei duidelijk dat de tijd ophanden was, de Messias zou gaan spreken. Kijk daar eens naar.

¹⁶⁰ Vergelijk nu de tijd van de eerste komst van Elia met enkele van deze moderne profeten van vandaag, die hun Izebels hun haar laten knippen en korte broeken dragen, sigaretten roken, wat ze ook maar willen doen, ze rondleiden. Kan maar beter niets zeggen — ze zal hem verlaten en een ander nemen. Ze rondleiden door mensengemaakte geloofsbelijdenissen; dat is een schande, leerstellingen van mensen. En door dat te doen, maken ze de geboden van God krachteloos, want ze kunnen zich aansluiten bij de kerk en nog steeds beweren Christenen te zijn en hun rechten houden en zeggen dat ze Christenen zijn en doorgaan. Dat is wat ze willen. Dat is wat ze toen deden.

¹⁶¹ Maar onthoud: het is in zo’n tijd als toen, zoals God beloofde in Maleachi 4, dat Hij het Woord opnieuw zou vervullen. Dat is juist. Kijk waar we vandaag aan toe zijn, precies zoals het was in de tijd van Johannes, precies zoals het was in de andere tijden.

¹⁶² Kijk naar deze kleine oude Amos die opstond, een kleine oude kerel. We weten niet waar hij vandaan kwam. Hij was een herder. God nam hem naar de schapenweiden en koeienweiden en—en trainde hem. En toen hij in Samaria kwam, en toen hij daar bovenkwam en die dag op die heuvel opstond, daar naar beneden keek. En die zon die op zijn kale hoofd

scheen en zijn bakkebaarden grijs en zijn ogen samengeknepen waren en fonkelden. Zijn godvruchtige ogen knipperden — niet vanwege de bezienswaardigheden die de toeristen zagen als ze er binnenkwamen — omdat de hele stad aan zonde overgegeven was.

¹⁶³ Wie is deze kleine onbekende persoon? Ja, het is Amos, de profet. Hij profeteerde in de dagen van Jerobeam II, een afvallige koning, die het volk alles liet doen. De priesters waren er allemaal voor. Ze bouwden de mooiste kerken. Ze hadden de mooiste kleding. Hun vrouwen waren immoreel. Ze kledde zich zoals ze maar wilden. Toeristen stroomden overal naar binnen om de mooie meisjes te zien en hoe ze doen.

¹⁶⁴ Gewoon weer een moderne USA, behoorde Gods volk te zijn. Niemand zegt er iets over. Het lijkt zo'n greep op de mensen te zijn. Vijf- . . .

¹⁶⁵ Achttien jaar nu, vandaag! Mijn Rebekah is vandaag achttien jaar oud. Achttien jaar heb ik deze natie doorkruist, deze dingen veroordelend. En wanneer ik jaar na jaar terugkom, zijn er meer vrouwen met kortgeknipt haar dan er de eerste keer was toen ik begon.

¹⁶⁶ Een grote, beroemde Pinksterprediker nam me mee in een kamer, ongeveer een jaar geleden — fijne, welbekende, wereldwijd bekende man — hij zei: "Ik . . . Broeder Branham, laat me mijn handen op u leggen en voor u bidden."

Ik zei: "Ik ben niet ziek."

¹⁶⁷ Hij zei: "Maar er is iets mis." Hij zei: "Broeder Branham, u zult uw bediening ruïneren. Niemand zal mee gaan werken. Geen wonder dat de predikers niet met u willen samenwerken; het is de manier waarop u die vrouwen veroordeelt." Hij zei: "Die mensen noemen u een profet."

Ik zei: "Ik zei nooit dat ik het was."

¹⁶⁸ Hij zei: "Maar ze denken dat u dat bent." Hij zei: "Ik geloof hetzelfde." Hij zei: "U werd geroepen om voor de zieken te bidden." Hij zei: "Bid voor de zieken en laat die vrouwen met rust. U kwetst hun gevoelens."

Ik zei: "Hoe?"

¹⁶⁹ Hij zei: "Door te spreken over dat ze kortgeknipt haar dragen en zo."

Ik zei: "Dat is verkeerd."

¹⁷⁰ De Bijbel zei: "Een vrouw die—die haar haar knipt, haar man heeft het recht om haar in echtscheiding weg te doen." Jazeker. "Ze onteert haar hoofd." Dat is wat de Bijbel zei. Nu, ik weet niet of u dat mag of niet, maar dat is wat de Bijbel zei, in I Korinthiërs.

171 [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . zo strak tot de huid aan de buitenkant zit. En dan, ze—ze komen naar me toe en zeggen: “Nou, meneer Branham, dat is de enige soort kleding die ze verkopen.”

172 Ze hebben nog steeds stoffen en naaimachines. Er is geen excuus. De Amish en Dunkard-vrouwen dragen ze nog. Zeker. [De samenkomst applaudisseert—Red.]

En wat gebeurt er? Ze komen daar en doen maar.

173 Een vrouw zei: “Wel, meneer Branham, ik draag geen korte broekjes. Ik draag . . .” Wat zijn die . . . fietstrapper- . . . [Een broeder zegt: “Kuitbroeken.”—Red.] Ja. Zei: “Ik draag die.”

174 Ik zei: “Dat is erger.” Ik zei: “De Bijbel zegt: ‘Het is een gruwel voor een vrouw om een kledingstuk aan te trekken dat aan een man toebehoort.’” En wat voor smerig uitzienend gezicht is deze Verenigde Staten nu! Ziet u? Jazeker.

175 Laat mij u iets vertellen, zuster. U bent misschien zo rein als een lelie, voor uw man of uw vriend, maar op de Dag des Oordeels zult u zich moeten verantwoorden voor het plegen van overspel. Jezus zei: “Wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft reeds overspel met haar gepleegd.” Als die zondaar naar u keek, en zij zich moet verantwoorden op de Dag des Oordeels. U stelde zich aan hem tentoon. Doe zoals u wilt. Hm-hm.

176 Waarom zou een godvruchtige vrouw zich zo willen kleden? Dan beweert u de Heilige Geest te hebben omdat u in tongen sprak en heen en weer over de vloer liep. Dat, ofschoon . . . ik heb heidenen dat zien doen, Hottentotten. De Heilige Geest is reinheid, heilig, onbesmet. Zeker.

177 Deze man zei: “Als u . . . Ze geloven dat u een profeet bent. Waarom leert u ze niet hoe ze grote geestelijke gaven kunnen ontvangen en hoe ze dingen voor God kunnen doen? Waarom leert u ze dat niet als u een profeet bent?”

178 Ik zei: “Hoe kan ik ze algebra leren als ze niet eens hun abc willen leren?” Weet u wat *abc* betekent? “Geloof Altijd Christus.” Ahem. Hoe gaat u dat doen? Ziet u, u wilt *daar* helemaal bovenaan komen in plaats van *hier* beneden te beginnen.

179 God zal Zijn Gemeente bouwen op het fundament van Jezus Christus en dat is de Bijbel. Daarbuiten, alle andere grond is drijfzand. God verandert niet. Zijn natuur verandert niet.

180 Hij maakte vrouwen anders dan mannen en mannen anders dan vrouwen. Hij kleedde ze anders aan en wil dat ze zo blijven. Ziet u? Vrouwen willen eruitzien als mannen en mannen willen eruitzien als vrouwen. O tjonge! Wat een perversie! Het is . . . En de hele zaak, 't lijkt alsof het de mensen in z'n greep heeft en u kunt het niet veranderen. Het ziet eruit als een groot monster, een grote duisternis; als u begrijpt waar ik het over heb, in de geest. Een monster die ze in z'n greep heeft, en ze—ze kunnen er

gewoon niet van loskomen; te veel Hollywood, te veel televisie, te veel andere onzin. Alles wat we hebben is vervuild. Geen wonder: “Als het werk niet wordt ingekort omwille van de uitverkorenen, zal er geen vlees behouden worden.”

¹⁸¹ U zei: “Dat wist ik nooit eerder.” Wel, van nu af aan weet u het. Ziet u? Dat is. . . Ik kan daar beter mee stoppen. Laten we teruggaan. Merk op.

¹⁸² Johannes was een teken. En onthoud dat de wijze dat God het de eerste keer deed, dat is de wijze dat Hij het opnieuw zal doen. Dat beloofde Hij. Nu, God heeft nooit een groep mensen gebruikt, op enig tijdstip, voor zoiets.

¹⁸³ Herinnert u dat er eens een groep was dat een groot man genaamd Achab, hij haalde zich. . . hij haalde zich vierhonderd Israëlitische profeten. Nu, zij waren geen heidense profeten. Vierhonderd Israëlitische profeten. Ze hadden allemaal hun diploma en alles, hadden een grote school.

¹⁸⁴ Er was een godvruchtige man, Josafat genaamd, die koning van Juda was, en hij kwam erheen. En daar is waar een gelovige vermengd raakte met een ongelovige. Dingen gingen verkeerd.

¹⁸⁵ En hij zei: “Ramoth-Gilead. . .” Let nu op hoe waar het kan zijn. Hij zei: “Ramoth-Gilead behoort aan ons, daarginds. Daar in het gedeelte van het land daarboven, dat is van ons.” Jozua, toen hij het land verdeelde, gaf dat aan Israël. En de Filistijnen, heidenen, kwamen er en namen het van ze weg. Hij zei: “Dat behoort aan ons.”

¹⁸⁶ Kijk nu hoe fundamenteel mensen gelijk kunnen hebben en het toch missen. De zaak behoorde ook werkelijk tot Israël. Maar al Gods beloften, broeder, zijn onder voorwaarden, zie: “Als ze voor de Here wandelen.”

¹⁸⁷ Nu, kijk hier. Hij zei: “Wilt u met me meegaan, en me helpen dat land terug te nemen? Wel, dat is, die Filistijnse kinderen vullen hun buiken daarginds met het graan dat aan Israël behoort.” Dat klopt Schriftuurlijk. Hij zei: “Help me erheen te gaan en ze te verslaan.”

¹⁸⁸ Zei: “Wel, mijn. . .” Daar maakte hij een grote fout: “Mijn strijdwegens zijn de uwe, mijn mannen gelijk de uwe. Ik zal met u meegaan.”

¹⁸⁹ En toen begon Josafat na te denken, weet u. “Zeg, zouden we niet de Here hierover moeten raadplegen voordat we optrekken?”

¹⁹⁰ “O, natuurlijk,” zei Achab, “zeker. Ahem. Sorry. Ik. . . Daar had ik aan moeten denken.”

“Is er niet ergens een profeet?”

¹⁹¹ “O, zeker. Ik heb—ik heb hier een—een seminarie van ze, het beste wat u ooit gezien hebt. Ze dragen allemaal de fijnste kleren.

Het zijn de hoogst verfinde geleerden. Ik heb ze tot in de puntjes opgeleid. We zullen ze halen.”

¹⁹² Dus gingen ze daarheen. En ze kwamen allemaal bij elkaar. Ze waren niet hypocriet. Ze baden en baden en baden tot ze een visioen zagen.

¹⁹³ Toen kwamen ze daarheen. En een van hen had zich twee grote horens van ijzer gemaakt. Hij zei: “Hiermee zult u de Filistijnen, of de—de Assyriërs regelrecht het land uitdrijven.” Hij zei: “ZO SPREEKT DE HERE. Trek op, de Here is met u.” Ieder van ze viel toen eensgezind in de geest. Israëlitische profeten, zeiden: “Trek op, de Here is met u.” (U zegt: “Is dat Schriftuurlijk?”) “God gaf deze erfenis aan het volk — en de vijand heeft het. U hebt het recht om het te gaan innemen.”

Nu, Pinkstertensen, ik wil dat u hier een les krijgt.

¹⁹⁴ Maar Josafat, die een godvruchtig man was, hij zei: “Er is iets dat nog mis is.” Zei: “Hebt u er niet nog één?”

¹⁹⁵ “Nog één, nadat er vierhonderd goed opgeleide profeten hier staan?” Zoveel als er hier op deze benedenverdieping zijn. “Stonden eensgezind en zeiden: ‘ZO SPREEKT DE HERE.’ Draaiden het om en zeiden: ‘Jozua gaf het land aan ons. Het is van ons. Ga het nemen!’”

¹⁹⁶ Maar Josafat vroeg om nog één. Zei: “Is er niet nog één door wie we de Here kunnen raadplegen?”

¹⁹⁷ Hij zei: “O, er is nog wel één, maar,” zei, “ik haat hem.”. Mm-hm, mm-hm. Zei: “Hij is Micha, de zoon van Imla.” Zei: “Ik haat hem. Hij zegt altijd kwade dingen over mij.”

Zei: “Laat de koning dat niet zeggen. Ga hem halen.”

¹⁹⁸ Toen stuurden ze enkele lopers daarheen. En enigen van hen zeiden: “Nu, Micha, ik wil je iets zeggen. Nu, jij weet dat ze je niet lang geleden uit de gemeenschap geëxcommuniceerd hebben, omdat je altijd slechte dingen tegen de mensen zegt. Nu, als jij je gemeenschapskaart terug wilt krijgen, zeg dan hetzelfde als zij zeggen en, o, ze zullen je gewoon direct in hun armen nemen.”

¹⁹⁹ Maar het was nu zo dat hij werkelijk een profeet was. Hij zei: “Zo waarachtig als de Here God leeft zal ik alleen zeggen wat God mij in de mond legt.” O! God zegene de man. Hij zei: “Wacht tot vanavond, en ik zal zien wat de Here me vertelt.”

²⁰⁰ De volgende morgen, zei: “Trek op, maar ik zag Israël verstrooid als schapen die geen herder hebben.” Toen nam hij zijn visioen en vergeleek het met wat Elia zei, wat er met Achab gebeurde. Hoe kon hij zegenen wat vervloekt was? Ongeacht hoezeer. . .

²⁰¹ Wij zijn een godvruchtig land. De Pinkstergemeente, Baptisten en Methodisten enzovoort zijn een Christelijke kerk, maar hoe kunt u zegenen wat God heeft vervloekt? “Het maakt mij niet uit;” zegt u, “ik—ik heb me bij *dit* aangesloten. Ik heb

dat gedaan.” Dat heeft er niet één ding mee te maken. Kijk naar wat u hebt gedaan. Kijk naar Pinksteren, hoe ze de slagbomen lieten zakken. Kijk naar wat u vroeger was en kijk naar wat u nu bent. Geen wonder dat ogen . . . ogen verblind zijn.

²⁰² Toen heeft hij, Achab, de . . . Heeft deze priester hem op de mond geslagen. En zei: “Zet hem,” en Achab zei, “zet hem daarginds in de binnenste kerker. Wanneer ik in vrede terugkom, zal ik met deze kerel afrekenen.”

²⁰³ Hij zei: “Als u überhaupt weerkomt, heeft God niet tot mij gesproken.” Hm-hm? Ziet u? Daar was een profeet, daar was een teken; daar was Zijn stem. En te falen dat te gehoorzamen, bracht oordeel.

²⁰⁴ De Heilige Geest is onze profeet vandaag. Falen om Zijn stem te horen? Hij wordt geïdentificeerd in de Schrift dat Hij deze dingen zou zeggen. Jezus Christus, in de vorm van de Heilige Geest!

²⁰⁵ God handelde met deze ene man. Deze . . . God handelt nooit met groepen; het is met één man. Elia was geen groep. Johannes was geen groep. Ze waren geen groep noch een denominatie, geen van beiden. Maar beiden veroordeelden dat. Jazeker. Johannes zei: “Denk niet bij uzelf te zeggen: ‘We hebben Abraham tot onze vader.’ God is in staat om van deze stenen kinderen voor Abraham te verwekken.”

²⁰⁶ En het eindtijd-teken zal een eindtijd-stem hebben. En het eindtijd-teken zal zijn in overeenstemming met wat is voorzegd in de Bijbel. En de eindtijd-stem die volgt op het eindtijd-teken zal precies geïdentificeerd worden in de Schrift, zal de Schrift zijn die is beloofd.

²⁰⁷ Nu, wij hebben in Lukas 17 gelezen wat het eindtijd-teken zou zijn, dat het zou zijn zoals het was in Sodom, een belofte. En wij hebben Sodom in het natuurlijke; waarom kunnen wij het teken in het geestelijke hier niet geloven? Als u ook de Schriften kunt zien; Lukas 17 is het teken en Maleachi 4 is de stem. Het teken was zoals God gemanifesteerd in vlees, de geheimen van het hart kennend; en de stem van Maleachi 4 was de mensen wegkerend van hun geloofsbelijdenissen terug naar het geloof van de vaders. Dat is het teken.

²⁰⁸ Weet u wat? Ik ga nu sluiten. Tekenen worden gewoonlijk geaccepteerd, zeker; maar de stem: o nee. De stem die het teken volgt, daar willen ze niets mee te maken hebben. Ja.

²⁰⁹ Jezus Zijn teken, als Messias, om de zieken te genezen, dat accepteerden ze. Maar op een dag zei Hij: “Ik en de Vader zijn Eén.”

²¹⁰ O tjonge, die Stem werd niet geaccepteerd. Ze zeiden: “U maakt Uzelf God, gelijk aan God.”

Hij zei: “Ik ben de Zoon van God.”

211 “O, tjonge, hoe kon God een Zoon hebben?” Ziet u? “Verre van dat God een Zoon heeft!”

212 Maar ziet u, ze geloofden het—het teken, de zieken konden worden genezen en, o, dat was prachtig, dat was gewoon geweldig. Maar toen het op de stem aankwam, wilden ze de stem niet geloven. Wat deden ze? Ze hebben Hem eruit gezet.

213 En weet u wat? De Bijbel vertelt ons, in Openbaring het 3e hoofdstuk, in dit Laodicea-gemeentetijdperk, dat hetzelfde met Hem zou worden gedaan. Hij stond aan de buitenkant van de gemeente. Dat is het Woord dat gemanifesteerd werd. Hij was het Woord dat gemanifesteerd werd. Hij is nog steeds het gemanifesteerd geworden Woord.

214 Als u het teken van Sodom kunt geloven, van Lukas, als u dat kunt geloven, waarom accepteert u dan niet de stem van Maleachi 4? Ziet u, waarom niet. . . ? Het kan betuigd worden. De enige manier waarop het gedaan kan worden, is. . . het teken kan bewezen worden, maar u moet de stem accepteren.

215 Mozes kreeg de opdracht daarheen te gaan, in het natuurlijke, en een geestelijk teken te krijgen en het volk terug te roepen tot de belofte van de vadersen.

216 Maleachi 4 is om de mensen “terug te keren naar het geloof van de vadersen.” O, keer terug, o blinden en verstrooiden, tot de uwen!

217 Terwijl ik nu afsluit, zal ik dit zeggen, deze laatste opmerking. De profeet zei: “Het zal licht zijn in de avondtijd.” Kijk, hij zei: “Er zou een dag zijn die niet dag of nacht genoemd kon worden.” Nu, luister. Ik sluit af. “Er zal een dag zijn. . .” Laat dit diep doordringen en moge God het in ieder hart plaatsen in deze gemeenschap vanavond, in deze gehoorzaal. De profeet zei: “Er zou een dag zijn die niet dag of nacht genoemd kon worden, een wat sombere, regenachtige, mistige dag. Maar,” zei, “in de avondtijd zou er licht zijn.”

218 Nu, bedenk: de zon komt altijd op in het oosten en gaat naar het westen. De beschaving heeft de zon gevolgd. Dat weet u. En let op: dezelfde zon die opkomt in het oosten is dezelfde zon die ondergaat in het westen. Nu, de beschaving is precies met de zon meegereisd totdat oost en west elkaar nu hebben ontmoet. We zijn aan de Westkust; oost en west.

219 En bedenk: het Evangelie heeft op dezelfde manier gereisd. Het kwam op in het oosten, de komst van Jezus Christus, de Z-o-o-n, niet z-o-n. Z-o-o-n, de Zoon van God, stond op in het oosten, voor de oosterse mensen.

220 En nu is er een dag geweest dat mensen zich bij de kerk hebben aangesloten, denominaties hebben gemaakt, net genoeg licht om te zien: “Wel, we zullen een kerk hebben. We zullen *dit* bouwen. We zullen een school bouwen. We zullen een ziekenhuis

bouwen. We zullen onderwijs geven. We zullen een seminarie hebben.” Ze hebben genoeg licht gehad om dat te doen.

221 Maar onthoud, de Bijbel zei, de profeet van de Here in de Bijbel, wat ZO SPREEKT DE HERE is: “Diezelfde zon die in het oosten scheen, zal in de avondtijd weer in het westen schijnen. Het zal licht zijn in de avondtijd.”

222 Wat zou Hij doen? Dat doet precies wat Hij in Lukas het 17e hoofdstuk zei. “In de eindtijd, wanneer de Zoon des mensen wordt geopenbaard, in dezelfde wijze dat Hij dat in het oosten was, dezelfde Zoon Die schijnt, dezelfde kracht, dezelfde Heilige Geest, precies hetzelfde, hetzelfde aan het doen. Het zal licht zijn in de avondtijd.”

223 Dezelfde zon die heeft gereisd; dezelfde Z-o-o-n Die heeft gereisd; is door het oosten gekomen, van Paulus; sprong over naar Duitsland op Maarten Luther; sprong opnieuw bij Zijn volgende trek; en ging van dat naar Engeland, naar John Wesley; sprong over de Atlantische Oceaan naar de Verenigde Staten, naar Pinksteren; en nu is Pinksteren weggeëbd, en zijn we aan de kust.

224 Ieder van hen heeft een denominatie gevormd, net zoals ze in het begin deden — maakten een organisatie die God vervloekte. Pinksteren en allen deden dat.

225 Maar Hij zei: “Het zal licht zijn in de avondtijd. Er zou een teken opkomen in de avondtijd.” Mis het niet, vrienden. Mis het niet. Nu: dezelfde Zoon zou hetzelfde licht geven. Dezelfde z-o-n geeft hetzelfde z-o-n-licht. Dezelfde Z-o-o-n geeft hetzelfde Z-o-o-n-licht.

226 Nu, dat is niet mijn uitspraak. Iedereen hier die weet dat de Bijbel dat zegt, steek uw handen op. [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat klopt precies.

227 Nu, u kunt. . . het is aan u. Geloof dat de Zoon van God, Jezus Christus, is. . . niet dood is. Hij leeft. Hij is in nederigheid, nederig. Hij is altijd zo geweest. De weg omhoog is naar beneden. Verneder uzelf, ga weg van uw stijfkoppige ideeën en geloof de Here Jezus. Zie het teken, geloof dan de stem. Keer terug, o verstrooiden, tot de uwen!

Laten we onze hoofden buigen.

228 “En als ze niet de stem van het eerste teken geloven, in de hand, zoals het was met Mozes, doe dan het tweede teken. Dan, als zij dit teken niet geloven, neem dan water (water, dat leven vertegenwoordigt) dat in de oceaan is, of de zee; giet het op de grond en het zal bloed worden.”

229 Hemelse Vader, het is erg laat nu, maar U beloofde dat er licht zou zijn in de avond. Laat de stem van ons Evangelie diep doordringen in de harten van de mensen als ze erover mediteren en het bestuderen aan de hand van het Woord.

230 Zegen deze gemeenschap, Here. Zegen deze mensen. Zie ze hier hongrig zitten, arme kinderen, heen en weer geschopt en neergedrukt en *dit*, wetend dat Satan dat gewoon deed om hen te verblinden van de zaak toen het daar kwam. Mogen zij vanavond eensgezind Jezus Christus geloven, Zijn belofte geloven, dat Hij uit de dood is opgewekt.

231 U zei: “In de tijd dat zij het niet denken, dan zal de Zoon des mensen komen.”

232 Precies wanneer de kerk haar . . . meer geld waard is, voor miljoenen dollars aan gebouwen bouwt. Ze zouden beter af zijn, Vader, geloof ik, terug met . . . als ze op de hoek stonden en op een—een tamboerijn sloegen, met een hoed in hun hand, de oude trommel op de hoek zoals het Leger des Heils, dan het zou zijn om vanavond in deze grote mortuaria te zitten en de wereld als voorbeeld te nemen: “Hebbende een gedaante van godzaligheid en de kracht daarvan verloochend.”

233 Sta het toe, Here, vanavond, nog eenmaal, Here. Zoals Simson het uitriep: “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal.” Laat het bekend zijn dat Gij de Christus zijt, de Zoon van God; Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. En identificeer Uzelf in ons midden, zodat zij het teken mogen zien; misschien zullen zij de stem geloven. In dit vraag ik in Jezus Christus' Naam. Amen.

234 We gaan heel snel een gebedsrij oproepen. Ik heb gezien dat het nu echt tijd wordt dat we zouden sluiten. Maar laten we een gebedsrij hebben, alleen een kleine gebedsrij, en dan zullen we morgen beginnen.

235 Hij deelde vandaag gebedskaarten uit. Dus, we delen elke dag kaarten uit zodat iedereen een kans kan krijgen als ze op een aparte tijdstip komen. Om in de gebedsrij te komen, dat geneest u niet. Iedereen weet dat er in elke samenkomst meer mensen genezen worden die daarbuiten zitten dan er hier vooraan zijn, ziet u, altijd. De Heilige Geest is net zo alomtegenwoordig. Hij probeert alleen gelovigen te vinden, dat is alles, die Hij kan bereiken.

236 Gebedskaarten P uitgedeeld, zoals in Paulus. Laten we . . . waar we aan het . . . Wel, vanaf één roepen. Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien — laat ze hier gaan staan, als u wilt. Hun gebedskaart P, zoals in Paulus, één tot tien, sta hier aan deze kant, als u kúnt opstaan. Kunt u dat niet, dan zullen we iemand halen om u te helpen. Tien; één, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht . . . Goed, nog twee. Acht, negen, tien, goed. Tien tot vijftien, tien tot vijftien, dat zijn er nog vijf. Vijftien tot twintig, sta op zodat ik kan zien of u opstaat; P, vijftien tot twintig. Twintig tot vijfentwintig. Even zien nu, waar u ook bent. Nu, laat de rest van het gehoor heel eerbiedig zijn, even een paar minuten. Dat zou gebedskaart P zijn, één tot vijfentwintig. Nietwaar? Vijfentwintig, één tot vijfentwintig.

237 Nu, al de anderen: wees heel eerbiedig. Geef God zoveel respect; geef de boodschap. U bent het God verschuldigd om een ogenblik te kijken en het te overdenken.

238 Nu, ik denk dat ze de mensen voorbereiden. Degenen die niet . . . Als ze een gebedskaart hebben, als ze niet allemaal in de rij staan, zullen ze erachter komen; ze zullen me dat over enkele ogenblikken zeggen en dan zullen ze . . . dan zullen we zien of misschien iemand doof is of iemand die niet kan . . .

239 Ik weet niet waar ze zijn, vrienden, die gebedskaarten. De jongen komt hier . . . (Wie deelde ze uit? U of Billy? Billy?) Wel, hij komt er en mengt die kaarten door elkaar vóór u mensen en geeft u dan een gebedskaart; komt erheen, vertelt u allen te gaan zitten en geeft u een gebedskaart. Ziet u? Ik weet niet waar ze zijn. Ik heb geprobeerd dit kind hier boven te krijgen, ziet u. En, anderen, ik—ik weet het niet. Ik—ik heb geen manier om dat te weten. Ik geloof dat God het gewoon verordineerd op de wijze waarop Hij wil dat het zo verordineerd wordt.

240 Nu: nu de rest van u, die geen gebedskaart heeft. Steek uw hand op, zeg: “Ik heb geen gebedskaart, maar ik ben ziek.” Steek uw hand op, waar dan ook in het gebouw. Het maakt mij niet uit waar u bent, steek uw . . . Nou, er zijn hier dan niet al te veel mensen; nu. Wel, dan dus zal het niet lang duren om morgen voor de gebedsrij te bidden. Er zijn ongeveer twintig hierin zonder wat er hier staat die ziek zijn.

241 Dat is goed. Ik ben blij te zien dat u het zo aanneemt. U had meer geloof dan ik dacht dat u had, misschien. Ziet u? Ziet u? Als u uw genezing aannam en uw kaart weggooide, God zegene u. Dat is echt, werkelijk geloof. Niemand legde u de handen op; u legde de handen op Christus.

242 Nu, u hier vanavond, die niet in de gebedsrij zal zijn, gelooft u dit verhaal. Zoals de vrouw die de zoom van Zijn kleed aanraakte, en Hij Zich omkeerde en herkende dat zij Hem aangeraakt had; hoevelen herinneren zich het verhaal? Zeker wel.

243 Nu, gelooft u dat Hij, de Bijbel zei in Hebréeën 4 dat “Hij nu de Hogepriester is Die aangeraakt kan worden door het voelen van onze zwakheden”? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wel, als Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, zou Hij dan niet hetzelfde handelen? [“Amen.”] Heeft Hij het hier niet avond na avond gedaan? [“Amen.”] Hoevelen zijn in andere samenkomsten geweest en hebben Hem het zien doen? Steek gewoon . . . [“Amen.”] Zeker. Ziet u? Over de hele wereld! Hij weet, Hij weet alles over u.

244 Nu, ziet u wat ik probeer te doen? Hoevelen begrijpen wat ik wil dat u doet? Ziet u? Ik wil dat u, zonder dat iemand u de handen oplegt, wil ik dat u, als een waarachtig deel van God, zegt: “Jezus Christus, ik geloof U. Ik aanvaard U nu als mijn

Genezer. Ik aanvaard U nu als mijn Redder. Ik geloof het met heel mijn hart, het werk is gedaan.” Houd dan die belofte vast, houd uw belijdenis vast en ga ermee voorwaarts. Let op wat er gebeurt. Ziet u? Let op wat er gebeurt. Ziet u? Nu, dat is wat ik u probeer te laten doen, de echte wijze waarop we behoren te geloven.

²⁴⁵ Wat blijft? [Iemand zegt: “Vier en negentien.”—Red.] Nummer vier, gebedskaart nummer vier en nummer negentien ontbreken er. Gebedskaart vier. Kijk naar iemand; kijk naar de kaarten van uw burens. Gebedskaart nummer vier en nummer negentien. Goed, even een ogenblik, wacht. Ziet u, als ik hem niet roep, dan krijg ik daar een terugkaatsing van, ziet u. Wat blijft? Wat blijft? [“Vier.”] U hebt vier? Wat met negen- . . . Nog geen negentien. Wat blijft? [“Plus vier.”] Gebedskaart nummer vier is er nog niet, of negentien. Als iemand die kaarten heeft, als u in de rij zou willen komen. Of kijk, ziet u, het kan . . . heeft . . . Heeft die kleine baby een kaart? Kijk, is niet . . . Dat is niet het nummer. Heeft *deze* dame hier een kaart, in deze rolstoel? Kijk naar haar nummer. Is dat—is dat haar nummer? Een dame op een brancard, wablijft? Ze hebben het. Ze . . . het is er nu allemaal. Oké. Goed. Nu — nu, u mensen die een gebedskaart hebt, houd ze vast. We gaan bedienen, door de genade van God.

²⁴⁶ Nu vrienden, daar dit de laatste avond is die we zullen hebben — morgen is het zondagmiddag — laten we ons rustig houden. Neem nu gewoon ieder ongelooft dat u hebt en elke—elke onredelijke gedachte en leg het neer op de vloer en zet uw voet erop als het ware. Zeg: “Here Jezus, ik ga U geloven.” Hoevelen zullen dat doen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dank u. God zegene u.

²⁴⁷ Nu, laat niemand weggaan. Zit heel stil, en geloof. Kijk deze kant op, en, nu, kijk.

²⁴⁸ De identificatie van God is altijd geweest te kennen, kan voorzien wat is geweest en zeggen wat is geweest, hoe is dat, of wat zal zijn. Wij weten dat. Zo werden de profeten gekend. Dat is hoe Jezus werd gekend als de Messias. En Hij is dezelfde Messias vandaag als Hij toen was, alleen zonder een stoffelijk lichaam hier op aarde. Hij stuurde zijn Geest terug om úw lichaam te gebruiken, mijn lichaam. Nu, u mag misschien niet in staat zijn dit te doen. We weten, in de Schrift, dat er één in een generatie is. Maar, ziet u, maar, toch kunt u het geloven en u hebt andere dingen die u kunt doen, iedereen.

²⁴⁹ Wat als mijn vinger beslist, omdat dat mijn oog niet is, dat hij niet langer mijn vinger zal zijn? Wat als deze arm zegt: “Ik zal niet langer meer omhoog gaan, want als ik geen oog of oor ben, zal ik geen arm zijn”? Wel, het zou mijn lichaam kreupel maken.

Wees wat God voor u heeft bepaald om te zijn.

250 Hoe vaak heb ik Oral Roberts, Billy Graham, Tommy Osborn niet bewonderd!

251 Sommige van die mannen, lopen daar binnen en zeggen: "Glorie zij God! Geloof het!" Bulldog-geloof. Lopen weg, lopen eruit, net zo fris als ze maar kunnen zijn.

252 Billy Graham, er staan met een boodschap en een paar minuten tot de mensen spreken, zeggen: "Neem uw beslissing; kom naar het altaar." Staat daar gewoon, maakt geen andere beweging.

Hij zei: "Dus waarom doet u dat, Billy?"

253 Zei: "Mijn boodschap ging uit. Het kwam van God." Dat klopt.

254 Hij is bij die Sodom-kerk, precies zoals het hoort te zijn. Zijn naam die eindigt op h-a-m, van Abraham, zes letters; Abraham was zeven. Ziet u de boodschapper van die kerk, daarginds in Babylon? Zeker. Er is geen man in het land die zo'n houvast op die boodschap van bekering heeft als Billy Graham. Hij staat daar. Loopt daar weg en gaat een T-bone steak eten en gaat naar bed; drinkt gemoute melk. Dat is in orde.

255 En wanneer je daar moet staan en tegen duivels moet vechten! Eén keer, op Long Beach, broeder Jack en ik... Uw vader, stond daar.

256 En daar stond meneer Fuller, Charles Fuller, een fijne broeder, stond daar te prediken. Rond twee- of drieduizend mensen daarbinnen die middag. We zaten en luisterden naar zijn samenkomst. Ik had de zaal na hem gehoord. En hij stond daar en hield een fijne toespraak. En zei: "Wilde iemand hier Christus aannemen?" Twee of drie mensen kwamen naar beneden voor het opdragen van hun baby's. Eén vrouw zei dat zij het wilde aannemen. Kwam naar voren en bad een klein gebed, een van de diakenen, ging terug en ging zitten. Schudden elkaar de hand, draaiden zich om en liepen eruit. Daar was zijn groep intellectuele, mooi geklede mensen, die daar naar buiten liepen.

257 Hier kwamen de mijnen binnen: dwangbuizen, rolstoelen, blinden, lammen, kreupelen, verminkten. Wanneer uw geloof met zoiets wordt geconfronteerd!

258 Nu, hier, wat heb ik beweerd dat Christus is? En nu zitten er ongelovigen hier, die één fout willen vinden, ziet u, proberen gewoon één fout te vinden.

259 Ik herinner me hier niet lang geleden in Toronto, we stonden daar te prediken, baden voor de zieken. Ik bleef een vreemde geest voelen; het zat aan mijn linkerkant. Ik bleef erop letten. Er zat daar een man; een stel mensen hadden hem gehoord om daar te komen om mij te hypnotiseren. Hij ging naar legerkampen toe en liet soldaten op hun handen kruipen en blaffen als honden en zo; hypnose. Ik voelde die boze geest. Ik wist niet waar het

vandaan kwam. Ik bleef erop letten. Ik zag die donkere schaduw. Ik wachtte even een paar minuten. Ik zei: “Jij kind van Satan, waarom heeft de duivel jouw geest voor zoiets verblind? Omdat je bent gekomen om het over te nemen, God, Gods Geest uit te dagen, zullen ze je hier wegdragen.” Hij werd daar in zijn stoel verlamd en is nog verlamd. Ziet u?

²⁶⁰ We spelen geen kerk. Hoevelen zijn in samenkomsten geweest en hebben soortgelijke dingen zien gebeuren, u weet, dingen die plaatsvinden? Zeker. Dat is juist. Denk eraan, wees—wees eerbiedig.

Nu is hier, neem ik aan, de eerste persoon. Is dat juist?

²⁶¹ Nu, ziet u, ik heb gepredikt, u precies verteld wat er in deze dag moest gebeuren. Nu, dat is, een teken, als het gebeurt. Dat is wat het teken was, geloof dan de stem die het teken volgt. Ziet u?

²⁶² Nu, hier is een vrouw. Precies, voor u nieuwkomers, dit is Johannes 4, waar onze Here Jezus een vrouw ontmoette bij de bron. Ze hadden elkaar nog nooit eerder in hun leven ontmoet en Hij vertelde de vrouw wat haar probleem was. En zij herkende dat dat de Messias was. Kent u het verhaal? Hier is het weer, een man en vrouw die elkaar ontmoeten. Nu, zij is niet de vrouw en ik ben niet die Man, maar dat is nog steeds dezelfde God. Ziet u? Nu, Jezus zei: “De werken die Ik doe, zult gij ook doen.” Johannes 14:12.

²⁶³ Nu, dame, ik ken u niet, heb geen idee waarvoor u daar staat. Het kan een huiselijk probleem zijn. Het kan voor iemand anders zijn. Misschien bent u ziek. Misschien is het . . . Misschien staat u daar gewoon iets voorwendend. Als dat zo is, kijk dan gewoon wat er gebeurt. Ziet u? Misschien bent u iets aan het nabootsen. Wat het ook is, ik weet niet . . . Misschien bent u een echte gelovige. Dat weet ik niet, maar God wel. Maar u zult weten of Hij u de waarheid vertelde of niet, nietwaar? Als het de waarheid is, zult u het weten.

²⁶⁴ Nu, ziet u, is dat waar uw geloof is gekomen. Hoe zou u het vinden hier te komen? Nu, als iemand gelooft dat het verkeerd is, kom hier en neem deze patiënt, kom hier en neem de rest van hen. Als u het dan niet doet, veroordeel mij dan niet. Ziet u?

²⁶⁵ Nu, kijk hier, zuster, even een ogenblikje. Nu, ik heb geen idee, weet niets over u. U bent gewoon een vrouw die daar staat.

²⁶⁶ Nu, als de Here Jezus Christus, de Zoon van God, Die ik heb bewezen aan de hand van de Bijbel, beloofde dat Hij zou terugkeren in de laatste dagen en Zich zou openbaren in de volheid van Zijn Geest . . .

²⁶⁷ Net zoals de Gemeente die omhoog komt; zoals het opkomt bij een mens, helemaal vanaf de voeten, komt op naar de dijen, op tot aan het hoofd, en het hoofd is het hoofd van het lichaam. En het Lichaam is omhoog gekomen, sinds de eerste Gemeente,

is regelrecht omhooggekomen in deze. . . in de hervormingen, is omhoog gekomen tot nu. . . Het is gekomen door rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest. Nu is het het Hoofd, Christus, Die naar het Lichaam komt, het Lichaam van Christus. Hij is Degene Die het weet. Mijn hand weet niet hoe te handelen, alleen door mijn hoofd. Maar Hij is Degene Die het weet, daarom is Hij het Woord.

268 Ik ben het Woord niet. Ik ben een mens. Maar ziet u, Hij gebruikt dit lichaam. Want Hij stierf om dit lichaam te heiligen zodat Hij het zou kunnen gebruiken en gaf een gave. Net zoals het uit de versnelling nemen, dan neemt de Heilige Geest het over.

269 Als Hij dan zal beschrijven of u zal vertellen wat u hebt gedaan, waar u hier voor bent, of iets over u, zult u het geloven. En het gehoor zal evenzo geloven? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Moge de Here God het toestaan.

270 Nu, ik neem elke geest hierbinnen onder mijn controle, voor de glorie van God. Nu, zit stil. Loop niet rond.

271 Kijk hier even een ogenblik. "Kijk naar mij," zoals Petrus en Johannes zeiden toen ze door de poort gingen. Met andere woorden, let gewoon op naar wat ik zeg. Ziet u?

Jezus stelde de vrouw een paar vragen. "Breng Mij te drinken."

272 Ziet u, ik heb gepredikt, evenzo. De Vader stuurde me hierheen naar—naar Baton Rouge. Ik ben hier.

273 De Vader zei dat hij langs Samaria moest gaan. Hij zat daar. Een vrouw was de eerste die naar Hem toekwam. Hij deed dat ene teken bij die vrouw en de hele stad bekeerde zich. Wat een verschil. . .

274 Denkt u als Hij vanavond hetzelfde zou doen, denkt u dat heel Baton Rouge zich zou bekeren? Ik betwijfel dat, u niet? Welzeker. Maar we zijn in de laatste dagen wanneer het kwaad nog kwader is dan het ooit gekend was.

275 Nu, uw aandoening. U bent hier om voor u te laten bidden. Precies, ja. En u lijdt aan een keelaandoening. Als dat juist is, steek dan uw hand op. Niet alleen dat, maar er is iemand voor wie u aan het bidden bent. Het is een kind, en dat kind heeft een keelaandoening. En het is, de aandoening van de keel van het kind is gezwollen in de keel. Geloof u dat God hem ook zal genezen? Die zakdoek die in uw hand is, die u hebt opgeheven naar God als een getuige. . . Twijfel er nu niet aan. Ga en leg de zakdoek op het kind. Twijfel niet, met heel uw hart. God zal u beiden genezen en u gezond maken. [De zuster zegt: "Prijs Hem! Halleluja!"—Red.] Kunt u dat doen? ["Jezus! Dank U Jezus!"] Ga dan en de Here zij met u. ["Glorie zij God! Halleluja!"]

Hoe maakt u het? Wij zijn ook vreemden.

276 Gelooft u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat is het teken. Nu, de stem is: “Keer terug naar het Woord!”

277 'k Ken u niet; Hij wel. Als Hij mij iets over u zal vertellen, dan zult u geloven dat dat Woord dat ik heb gezegd, betuigd zal zijn? Dat is de—dat is de betuiging ervan. Ziet u? Ik zei dat Hij het zou doen; dat is profeteren. Nu als de profetie gebeurt, dan zei Hij: “Hoor ernaar.”

278 U hebt een extreme zenuwaandoening, waaraan u lijdt, nervositeit. En u hebt een tumor; en de tumor zit op uw been. Dat klopt, nietwaar? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Gelooft u nu? [“Ja meneer.”] Ga dan op weg en geloof. En zoals u gelooft hebt, zo zal het u geworden.

279 Hoe maakt u het? Ik ken u niet, maar God kent u wel. Gelooft u dat God mij uw problemen kan vertellen? Kijk naar mij. U hebt problemen. Maar u staat hier eigenlijk voor iemand anders; en dat is iemand die met u is opgegroeid. Het is een zuster. Dat is juist. Gelooft u nu dat God me kan vertellen wat er aan de hand is met die zus van u? Zou u het accepteren? Ze heeft een hartprobleem. Dat is juist. Gelooft u dat ze nu genezen zal worden? Dan, overeenkomstig uw geloof, zo zij het u.

280 Kom, dame. Hoe maakt u het? Als God mij kan vertellen wat uw probleem is, of wat u hebt gedaan of iets, zal het u doen geloven? U weet dat ik. . . Ik—ik—ik ken u niet. Dat zou Zijn karaktertrek zijn, Zich in mij identificerend overeenkomstig het Woord dat Hij beloofde. [De zuster zegt: “Ik geloof het gewoon.”—Red.] U gelooft dat? [“Ja. Amen.”]

281 U, een ander; u hebt problemen zoals een vrouw van uw leeftijd zou hebben, maar uw hoofdgedachte is over iemand anders. Uw verlangen naar God; u zoekt God niet voor uzelf maar voor iemand anders, dat is een man. Het is uw echtgenoot. En hij heeft een hartprobleem. Gelooft u dat Hij. . . dat God hem zal genezen? Ga, geloof het. En zoals u hebt gelooft, zo zal het u geworden.

282 Nu, ziet u, al het prediken, voor dat uur dat ik aan het prediken was. Het, dat, wat het ook was, drie of vier mensen die voorbijkwamen, nu kan ik amper hier staan. Ziet u? Ziet u, de hele menigte lijkt gewoon melkachtig hierbinnen. Ziet u? Jezus zei: “Kracht is van Mij uitgegaan.” En als één vrouw die Zijn kleed aanraakte kracht uit Hem trok, en Hij de Zoon van God, wat dan met mij, een zondaar, gered door Zijn genade?

283 Hij zei: “De dingen die Ik doe, zult u ook doen. *Meer* dan dit zult u doen.” Ik weet dat de King James “grotere” zegt. Maar als u de originele vertaling zou nemen, er stond: “*Meer* dan dit zult u doen.” Niemand kon grotere doen. Hij wekte de doden op en Hij stopte de natuur en deed alles. Maar Hij zei: “*Meer* dan dit zult u doen, want Ik ga naar de Vader.”

284 “De wereld zal Mij niet zien, maar u zult Mij zien, want Ik. . .” Let op: “Ik,” Ik—ik is een persoonlijk voornaamwoord. “Ik zal bij u zijn, zelfs in u.” Dan is het niet de man. Het is de Christus.

285 Ik zeg dat om mezelf wat te schudden, mezelf wat terug te krijgen. Je komt tot een plek tot na een poosje. . . Het is niet wanneer je daarboven bent of hierbeneden; het is ertussenin. Hoevelen begrijpen dat? Ik weet dat u—u denkt dat u het begrijpt. Ik ook.

286 Wist u ooit dat dichters en profeten altijd neurotici zijn? Hoevelen weten dat?

287 Hoevelen hebben ooit gehoord van William Cowper, de grote Engelse dichter? U weet wel, schreef: “Er is een fontein gevuld met Bloed, getrokken uit Immanuëls aderen.” Nadat hij dat lied had geschreven, hebt u gehoord wat er met hem gebeurde? Ik stond niet lang geleden bij zijn graf. Hij probeerde zelfmoord te plegen en verdronk in de rivier.

288 Hoevelen hebben ooit gehoord van Stephen Foster, die Amerika haar beste volksliederen gaf? Hij had het in het hoofd, maar niet het hart. Elke keer dat inspiratie hem zou raken, schreef hij het lied. Dan, toen de inspiratie hem verliet, wist hij niet wat hij moest doen met zichzelf en hij was verloren. Hij—hij—hij was aan de drank geweest. En uiteindelijk, toen hij uit die inspiratie begon te komen, riep hij een bediende en nam een scheermes en pleegde zelfmoord. Dat is juist.

289 Kijk naar Elia, de profeet. Hij ging daar naar boven en riep vuur uit de hemel; riep regen uit de hemel op de eerste dag; en sloot de hemelen en deed dat allemaal. Toen, toen de inspiratie hem verliet, ging hij de wildernis in en wilde sterven. En God vond hem, veertig dagen later, teruggetrokken in de grot. Is dat juist?

290 Kijk naar Jona, de profeet. Na hij zijn boodschap had gegeven, ging hij naar boven en zat op de heuvel, vroeg God hem te laten sterven. Hm-hm. “Laat Uw dienstknecht in vrede heengaan.”

291 Mensen begrijpen het niet. Nee, nee, u zult het niet. Evenmin kan ik het uitleggen, nog enig ander mens. U kunt God niet uitleggen. God wordt niet gekend door wetenschappelijk onderzoek. God wordt gekend door geloof. Wij geloven Hem. Hoe kunt u het uitleggen? Hoe zou het dan nog geloof zijn? We kennen God door geloof.

292 De kerk zal het nooit kennen, de arbeid en de vermoeidheid en het gezwoeg en beproeving, die het hebben geprobeerd te brengen, de boodschap. Hij wel. Onze beloning komt niet van mensen.

293 Kijk hier, dame. Ja, snel. Die vrouw is ten dode overschaduwd. Komt God niet onmiddellijk tot de vrouw. . . Ik kan zien. . . Ziet u niet die zwarthed om haar heen hangen? Ze zal sterven, zo zeker als de wereld. Hier niet lang geleden namen ze de foto van iets dergelijks, en heb het thuis. Ze heeft een donkere schaduw nabij haar hangen. Ze is overschaduwd ten dode.

294 De kleine dame heeft een operatie gehad. En in deze operatie hebben ze geopereerd voor kanker. En nu heeft ze problemen, allerlei. . . wel, gewoon complicaties. Eén ding: u bent zo zwak dat u niet kunt opstaan. Een ander ding: dat er uit de blaas etter komt. Nu, gewoon zodat u zou zien dat ik niet zomaar iets zeg. Ziet u? Dat is juist. Maar, dame, de dokter heeft het geprobeerd. Ik geef hem daar krediet voor. Maar. . . hij was een middel tot genezing, maar God is de genezing. U zult zo sterven. Hij heeft alles gedaan wat hij kon doen. Gelooft u? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Kom even hier.

295 Door de opdracht die mij is gegeven door Almachtige God, aan mij betuigd door een Engel, die nu aanwezig is in de vorm van een Vuurkolom, veroordeel ik deze duivel die het leven van deze vrouw neemt. In de Naam van Jezus Christus. Amen.

Ga en geloof nu. Met alles wat in u is, geloof.

296 U hebt een kwaal die meer mensen doodt dan wat ook maar: hartkwaal. Ze beweren dat dat de nummer één ziekte is, maar dat is het niet, meneer. Zonde is de nummer één geloofd. . . ziekte. Gelooft u dat Hij in staat is om dat hart te genezen en u gezond te maken? [De broeder zegt: “Ik weet dat Hij het kan.”—Red.] Ga dan, geloof het. God zegene u.

297 Denkt u dat God uw rug kan genezen en u gezond kan maken? Gelooft u het met heel uw hart? Ga, geloof het, zuster. Let op wat er met u gebeurt, u zult beter worden.

298 Artritis en hartkwaal. Maar gelooft u dat God u gezond kan maken? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Met heel uw hart? [“Ja meneer.”] Zult u het aanvaarden? [“Ja meneer.”] Overeenkomstig hetgeen u hebt geloofd, zo zal het voor u zijn. Nu, ga, geloof het met heel uw hart en God zal u gezond maken.

299 U hebt ook een rugkwaal. Gelooft u dat Jezus Christus u gezond kan maken? [De zuster zegt: “Ja meneer.”—Red.] Ga nu, geloof het met heel uw hart. Ik kan u niet genezen, zie.

300 Prostaat, nervositeit en u hebt ook artritis. Gelooft u dat God u gezond kan maken, u genezen? Accepteert u het? Ga en geloof het dan.

301 Het houdt u heel wat keren wakker, hoesten. Maar God geneest astma. Gelooft u dat? [De broeder zegt: “Ja meneer.”—Red.] Gelooft u dat Hij u nu gezond maakt? [“Ja meneer.”] God zegene u. Dank u voor uw geloof.

302 Wat als ik zelfs geen woord tot u zou zeggen, gewoon mijn handen op u zou leggen, zou u geloven? [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] Kom hier. Ik leg mijn handen op u in de Naam van Jezus Christus en moge de artritis u verlaten. Het gaat weg.

303 Kom. Kom zuster. Gelooft u? [De zuster zegt: “Ja meneer. Ik ben al eerder door de Here genezen.”—Red.] Wel, dat is wonderbaar. [“Halleluja!”] Ga dan uw avondeten eten en uw maag zal in orde zijn. [“Halleluja! Halleluja! Halleluja!”].

304 Heel wat rugpijn; u hebt er al heel lang last van. Ga en geloof dat u . . . Ga en geloof dat u in orde zult komen en God zal het voor u doen [De broeder zegt: “God heeft het. Amen.”—Red.] Amen. Dat is goed. [“Prijs de Heer.”] De Here zegene u, broeder. Amen.

305 Diabetes is niets voor God om te genezen. Hij kan ze gezond maken. Gelooft u dat? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] In orde. Accepteer het en ga en geloof Hem nu met heel uw hart.

306 U hebt het ook, in uw bloed. Gelooft u dat God u gezond zal maken? Ga en geloof het met heel uw hart en wees gezond.

307 Gelooft u dat Hij u toen genas, toen dat u trof? Dat heeft hij ook.

308 Vrouwenkwaal. Hartkwaal. Gelooft u het? [De zuster zegt: “Ik geloof het.”—Red.] Ga, wordt—wees genezen in Jezus' Naam.

309 Gelooft u dat God uw rug gezond zal maken, uw nieren zullen worden . . . Zegene u! Ga maar door.

Ik genees niet. Ik kan niet genezen. Ik ben geen genezer.

310 Wat dacht u toen Hij het zei over zijn rug, gelooft u dat de uwe ook gezond werd? Goed, ga gewoon en geloof het dan . . . Ga en geloof het gewoon met heel uw hart.

311 De uwe ook, gelooft u dat God u gezond maakt? Ga en geloof het, met heel uw hart. God zal het toestaan als u . . . U moet het echter geloven.

312 Gelooft u dat God u ook gezond zal maken? [De zuster zegt: “Prijs de Heer! Dat geloof ik zeker.”—Red.] Goed. God zegene u. Loop gewoon door en geloof met heel uw hart.

313 Kom meneer. De oude witte druppel die naar beneden druppelt. De diagnose daarvan zou diabetes aantonen. [De broeder zegt: “Diabetes.”—Red.] Gelooft u dat Hij u gezond zal maken? Laten we nu naar Golgotha gaan voor een transfusie. Door geloof, in de Naam van Jezus Christus, moge hij genezen worden. Amen. God zegene u, broeder. Geloof met heel uw hart. Gelooft u? [“Precies de waarheid.”]

314 Hoe zit het met sommigen van u in het gehoor nu? Gelooft u met heel uw hart, dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer? Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

315 Hier in *dit* gedeelte dan? De kleine dame die daar recht naar mij zit te kijken, die aan een vrouwenkwaal lijdt: gelooft u dat God u gezond zal maken? Met een klein blauwe jasje aan. In orde. Geloof nu, Jezus Christus maakt u gezond. Het is gewoon zo eenvoudig.

316 De dame die net achter u zit, met donker haar. Ze zei: “Dank U Heer.” Iets trof haar. Ze wist niet wat het was. De blaasprobleem verliet u, die daar vlak achter de dame zit die net genezen werd. Als u daar gelooft met heel uw hart, dame. Gelooft u? Goed, steek uw hand op als u het wilt aannemen. God maakt u gezond.

Wat dan met deze hier, iemand *hierzo*?

317 Daar achteraan in het gehoor — heel eerbiedig nu. Beweeg niet. Ziet u, deze ziekten kunnen van de een naar de ander gaan.

318 Hoe zit het met u, meneer? Deze bejaarde man die hier in deze stoel zit? Gelooft u? Gelooft u dat God u kan genezen? Artritis, en u heeft bronchitis. Gelooft u dat God dat zal genezen? Ja? Goed, u kunt hebben waar u om gevraagd hebt. “Als gij kunt geloven!”

319 Wat denkt u, dame, die naast hem zit? Gelooft u ook? Gelooft u? Gelooft u dat God me kan vertellen wat uw probleem is? U bent ver weg van mij. Geloof Hem nu gewoon. Gelooft u dat ik u de waarheid heb verteld? Dan zal uw hoge bloeddruk naar beneden gaan. Gelooft u het?

320 U stak ook uw hand op. U probeerde haar te bemoedigen. Gelooft u dat God me kan vertellen wat . . . U bent zo aardig geweest om haar te helpen, nu zal God aardig zijn om u te helpen. U hebt een geestelijk probleem waar u last van heeft gehad. Als dat juist is, wuif zo met uw hand. Het zal nu opgelost worden. Hij maakt het in orde.

321 Hoevelen geloven? Hoevelen van u zullen aanvaar- . . . die geen Christen zijn, hebben het—het gevoel dat Jezus Christus hier aanwezig is, die nu zouden willen opstaan en zeggen: “Jezus, ik zou mezelf graag willen identificeren als een zondaar, wilt U mij mijn zonden vergeven?” Sta op. God zegene u, meneer. God zegene u. God zegene u. God zegene u. God zegene u. Dat is . . . God zegene u, u, u, u. Dit . . . Hij ziet u. Hij schrijft uw naam op wanneer u dat doet.

322 Hier op het balkon, sta op, zeg: “Here Jezus, ik wil—ik wil geïdentificeerd worden. Ik wil genade voor mijn ziel.” God zegene u, meneer. “Ik wil genade, Here Jezus.”

323 Kunt u niet zien, vriend, dat het Hem hier is? God zegene u, jongeman. God zegene u. God zegene u, jongedame. Dat is het grootste wat u ooit gedaan hebt. Nu, iemand anders die het niet heeft gedaan, sta op, zeg: “Ik wil geïdentificeerd worden, Here Jezus. Ik identificeer mezelf vanavond.”

324 “Hij die zijn zonde bekent, zal genade verkrijgen. Hij die zijn zonde verbergt, zal niet voorspoedig zijn.”

325 Zult u, in Zijn tegenwoordigheid? God zegene u, dame. Ik wil. . . God zegene u. Ja. En God zegene u. God zegene u, meneer. God zegene u, dame. De Here zegene u.

326 U zegt: “Betekent dat iets?” Tussen dood en leven, dat is het verschil.

327 Herkent u Zijn tegenwoordigheid hier? Herkent u dat? Voelt u dat? Ziet u, u ziet het, u ziet het te werk. Dat is Hem. Dat is precies wat Hij zei dat Hij zou doen. Gelooft u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

328 Iemand anders die zegt: “Ik wil mezelf identificeren als een zondaar, Here. Vergeeft u mij nu mijn zonden.” Als u reeds staat, steek dan gewoon uw hand op. Sommigen van u rond de muren, steek. . . God zegene u. God zegene u. Zou iemand anders zeggen, boven op het balkon, achteraan, zeggen: “Ik wil mijzelf identificeren, Here Jezus. Ik vraag vanavond om genade, in Uw goddelijke tegenwoordigheid, gelovend dat de God Die mij zal oordelen, dat Zijn tegenwoordigheid hier nu is. Hij weet dat Hij tot mijn hart spreekt en me vertelt dat ik fout ben. Ik wil opstaan en zeggen dat ik fout ben. Ik belijd mijn fout. U veroordeelt mij in mijn hart.” Dat is de reden dat ik de gebedsrij stopte. God zegene u. God zegene u.

329 Waarom denkt u dat ik dat stopte? Ik stopte het omdat ik wist dat dat moest gebeuren.

330 Nu, er zijn anderen hier, wilt u niet staan? Sta op en zeg, iets dat tot uw hart spreekt: “U bent fout.” God zegene u, meneer. God zegene u. God zegene u. God zegene u. “Ik ben fout. Vergeef me, Heer. Ik identificeer mijzelf. Ik sta op, Heer, in Uw tegenwoordigheid. Ik weet dat U hier bent. Ik. . . U moet hier zijn. U zei dat dit het—hetgeen zou zijn dat U zou doen. Nu, ik geloof. . . Ik zie het teken en ik weet dat het mij werd uitgelegd dat dat het teken van deze dag zou moeten zijn. Ik hoor de stem die terug tot bekering riep. Hier ben ik, Heer. Ik geloof het teken. Ik hoor de stem.”

331 De stem die nu tot u spreekt! Keer om, o verstrooiden! Keer om, o dwaalster! Keer om, o, u, die eruit verdreven bent! Keer om, vanavond!

332 Wilt u niet omkeren? Sta gewoon op en zeg: “Ik maak mijzelf bekend als een zondaar die om barmhartigheid vraagt.” Wilt u het doen, nog iemand? God zegene u, dame. God zegene u daarboven, zoon. Als ik u mis — Hij zal u niet missen. God zegene u, dame. Dat is erg fijn. Dat is erg fijn. Nog iemand? Blijf gewoon. . . Ik wil nog even wachten, want ik voel nog steeds een kleine last hier, ziet u. Nog iemand? God zegene u, dame. Dat is de manier om het te doen. Dat is het. Nog iemand: “Ik wil mezelf bekendmaken, gewoon opstaan en zeggen: ik ben fout.

Ik vraag om barmhartigheid”? Wilt u het doen? Snel voordat we verder gaan, opstaan en zeggen: “Ik wil mezelf identificeren, Heer Jezus.” God zegene u, jongedame.

³³³ Weet u, misschien voordat u thuis komt, maar op het een of ander tijdstip zal er een koude mist zijn die in uw gezicht komt. Misschien op een morgen zal de dokter komen en zal hij uw polsslag voelen die omhoog komt langs uw mouw; er kan niets meer gedaan worden. Dan zult u de koude golven van de dood in uw gezicht voelen drijven. U zult zich herinneren wat u hebt gedaan.

³³⁴ Bedenk: ze kunnen u niet diep genoeg begraven, ze kunnen u niets doen. God beloofde: “Ik zal u weer opwekken op de laatste dag.” Kijk. “Hij die Mijn Woorden hoort, en gelooft in Hem Die Mij zond, heeft eeuwig leven en zal niet in het oordeel komen, maar is overgegaan van dood naar leven.” Laat iemand dat uitwissen als u kunt. Jezus Christus zei dat. “Hij die Mijn Woord gelooft (dat is ‘begrijpt’) en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven, zal nooit in het oordeel komen, veroordeling, maar is overgegaan van dood naar leven.” Want hij heeft geloofd in de eniggeboren Zoon van God, Die God heeft opgewekt, tweeduizend jaar geleden, en leeft hier vanavond, Zijn attribuut tonend van Zijn opstanding.

³³⁵ Zou er een ander daarna opstaan, een ander die zou zeggen: “Ik wil het aannemen. Ik wil Hem aannemen”? God zegene. God zegene u. Dat is heel fijn, kleine dame. Dat is dapper. Ik wil dat u het opmerkt.

³³⁶ Ik zag hier enige tijd geleden een altaaroproep, mensen die naar voren kwamen terwijl ze kauwgom kauwden en elkaar in de zij stompten.

³³⁷ Maar heeft u de oprechtheid opgemerkt op de gezichten van die mensen? Die jonge vrouwen, zelfs na ze te veroordelen vanwege hun kortgeknipt haar, make-up te dragen; met die make-up op en kortgeknipt haar — stonden desondanks meteen op: “Ik ben een zondaar. Heb genade met mij, God.” Dat zijn die Zaden die daar liggen. Het licht sprong erop en ze beseffen het. God zegene u.

Laten we nu onze hoofden buigen.

³³⁸ Ik wil dat elke gelovige hier, die naast die persoon staat die opstond, leg uw hand op die persoon, (wilt u?) degene die opstond. Ze stonden naast u. Als u een Christen bent, leg dan uw hand op hen: “Zuster, broeder, ik heb nu mijn hand op u. Ik ga bidden.”

³³⁹ Hemelse Vader, er zijn er hier vanavond die—die U geloven. “Sommige zaden vallen langs de weg,” zegt U, “de vogels komen langs en pikken het op. Anderen vallen op steenachtige grond en doornen en distels. Maar sommigen komen in goede, vruchtbare grond.” En Uw tegenwoordigheid die hier vanavond is, heeft

velen hier vanavond ervan overtuigd dat U de Zoon van God bent, dat U voor immermeer leeft. En U hebt beloofd dat omdat U leeft, wij ook kunnen leven.

³⁴⁰ Here Jezus, zij stonden op en stonden als een getuige dat zij U geloofden. Nu, Here, ik weet dat U voor hen zult staan in die Dag. Sta het toe, Heer. Ik geef ze aan U, in de Naam van Jezus Christus. Mogen ze naar een goede gemeente gaan en gedoopt worden in de Christelijke doop. Mogen ze zich aansluiten bij een goede groep gelovigen. Mogen ze vervuld worden met de Heilige Geest. Mogen ze trofeeën van het Evangelie zijn, juwelen in Uw kroon, op die Dag. En als ik ze nooit weerzie aan deze kant van die grote Dag, mag ik ze dan die Dag zien zoals in het visioen, zeggend: “Herinnert u zich mij niet? Het was in Baton Rouge die avond dat ik opstond.” Sta het toe, Vader. Zij zijn de Uwen, door Christus’ Naam.

³⁴¹ Hier ligt voor mij een doos zakdoeken – kleine schoenen, laarzen – zakdoeken en doeken en schorten. Er wordt ons in de Bijbel geleerd dat ze van het lichaam van Paulus zakdoeken en schorten namen – onreine geesten gingen uit de mensen. Nu, Vader, wij weten dat we Paulus niet zijn, maar U bent nog steeds dezelfde God, dus ik bid dat U dezelfde resultaten wilt geven, zoals deze generatie oprecht gelooft. Ze geloofden Paulus nooit omdat hij Paulus was; ze geloofden Paulus omdat U Uzelf met Paulus identificeerde. Nu, zij geloven vanavond hetzelfde, Heer, dat U Zich vanavond onder ons bekend hebt gemaakt. En op een dag, zeggen we. . .

³⁴² Eén schrijver vertelde ons “dat Israël op weg was naar het beloofde land; en de Rode Zee stond in de weg, om ze van het beloofde land af te snijden.” De schrijver zei “dat God neerkeek door die Vuurkolom met boze ogen, toen het over Israël bewoog. Het veroorzaakte blindheid, duisternis voor de ongelovige en licht voor Israël. En toen die Rode Zee in de weg stond, werd ze bang; en ze rolde terug en Israël stak over naar het beloofde land op het droge.”

³⁴³ Here God, kijk neer vanavond door het Bloed van Jezus Christus, Uw Zoon. Als ik mijn handen op deze zakdoeken leg, wanneer ze op de zieken worden gelegd, moge de Heilige Geest, Heer, op die persoon zien en moge de ziekte ervan vertrekken en mogen zij oversteken naar dat land van goede gezondheid en sterkte. Omdat de Bijbel zei: “Boven alle dingen,” dat zij verlangden dat wij “voorspoedig zouden zijn in gezondheid”. Sta het toe, Here. Ik zend hen, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

. . . mij zal ik volgen,
Waar Hij leidt. . .

Laten we gewoon zingen.

. . . zal ik volgen,
Ik zal met Hem gaan,

Nu, Zijn tegenwoordigheid is hier, laten we Hem gewoon aanbidden in gezang, lieflijk.

. . . heel de weg.

344 Kunt u het werkelijk zo zingen:

Waar Hij mij heen leidt, zal ik volgen,
Waar Hij mij heen leidt, zal ik volgen,
Waar Hij mij heen leidt, zal ik volgen,
Ik zal . . .

Als u dat wilt, nu, steek uw handen omhoog.

. . . met Hem heel de weg.

Laten we nu opstaan; hef uw handen opnieuw op.

. . . Hem door de hof,

345 Iedereen, zing nu in de Geest. Heel snijdende boodschap. Laten we Hem aanbidden in Zijn tegenwoordigheid. Hij houdt ervan aanbeden te worden.

. . . de hof,
Ik zal met Hem gaan door de hof,
Ik zal met Hem gaan, met Hem, heel . . .

Laten we het nu neuriën.

Ik kan . . .

346 Nu, terwijl u dat doet, wil ik dat u iemand de handen schudt, zeg: "God zegene u, pelgrim. God zegene u, pelgrim," zo. We zijn één met elkaar. Methodisten en Baptisten, Presbyterianen, Pinkstermensen, allen, schud elkaar de hand: "God zegene u, pelgrim." Dat is wat we zijn: pelgrims.

. . . de hof,

347 God zegene u, pelgrim. God zegene u, we trekken met iedereen op. God zegene u, mijn broeder. God zegene u. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

. . . hof,

Nu, laten we onze handen opheffen.

Ik zal met Hem gaan, o, met Hem, heel de weg.

348 Laten we onze hoofden buigen, nederig, in gebed. Vergeet niet, in de ochtend: zondagsschool.

349 *Op de een of andere manier* voel ik gewoon de tegenwoordigheid van God zo echt in mijn hart. Het is gewoon zo moeilijk voor mij vanavond om weg te gaan, op de een of andere manier. Ik voel dat de Heilige Geest vanavond tevreden is. We zullen morgen waarschijnlijk een geweldige samenkomst hebben, mensen tot Christus zien komen, ziet u. Iemand vroeg zich af waarom ik nooit de altaaroproep deed. Ik wacht tot ik geleid word om het te doen. Ziet u?

³⁵⁰ Ik vertrouw erop dat iedereen die zijn hand opstak of opstond, ik vertrouw erop dat u morgen bij een goede kerk zult zijn, uw plaats onder de gelovigen inneemt.

³⁵¹ Terwijl we onze hoofden gebogen hebben, ga ik de voorganger hier vragen om naar voren te komen, als hij wil, om te eindigen. God zegene u nu, met onze hoofden en harten gebogen voor God.

DE STEM VAN HET TEKEN DUT64-0321E
(The Voice Of The Sign)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagavond 21 maart 1964 in de Denham Springs High School te Denham Springs, Louisiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org